

நூல்தாம்

கவுல ஒலக்கியச் சங்சிலைக

37

ஏன்
2003

30/-

'ஞானம்' புதிய தலைமுறை எழுத்தாளர்களுக்கான

'சிறுகதைத் தொகுப்பு' போட்டி

பரிசு
ரூபா 5000/-

அனேக எழுத்தாளர்களின்
வெண்டுகோளுக்கிணங்க முடிவுதிகதி
30-06-2003 வரை நீடிக்கப்பட்டுள்ளது.

இளம் எழுத்தாளர்களை ஆக்குவித்து, இவைமறை காயாக இருக்கும் இலக்கிய ஆற்றலை வெளிக்கொணர வேண்டுமென்ற நோக்குடன் புதிய தலைமுறை எழுத்தாளர்களுக்கு எழுத்துப் பிரதியிலான சிறுகதைத் தொகுப்புப் போட்டியினை ஞானம் நடத்துகிறது.

நிபந்தனைகள்:

- 1) போட்டியில் பங்குபற்றுபவர்கள் 06-06-2003 அன்று நாற்பது வயதுக்கு உட்பட்டவராக இருந்தல் வேண்டும்.
- 2) எழுத்துப் பிரதியிலான சிறுகதைத் தொகுப்பில் இடம்பெறும் சிறுகதைகள் ஏற்கனவே பிரசரிக்கப்பட்டவையாக இருக்கலாம். ஆனால் நூலுகுவும் பெற்ற அவரது சொந்தச் சிறுகதைத் தொகுதியில் இடம்பெற்றதாக இருந்தலாகாது. முன்னர் பிரசரம் பெற்ற கதையெனின் அக்கதை எங்கு எப்போது பிரசரமானது என்ற விபரத்தை கதையின் கீழ் குறிப்பிடவேண்டும்.
- 3) தொகுதியில் ஒன்று சிறுகதைகள் அடங்கியிருத்தல் வேண்டும்.
- 4) அதிசிறந்த சிறுகதைத் தொகுப்புக்கு ரூபா ஐயாயிரம் பரிசாக வழங்கப்படும்.
- 5) பரிசுபெறும் சிறுகதைத் தொகுதி ஞானம் பதிப்பக வெளியீடாக நாலுகுவும் பெறும். இரண்டாவது பதிப்பின் பதிப்புரிமை கதாசிரியருக்கு வழங்கப்படும்.
- 6) பரிசுக்குரிய தொகுதியை, ஞானம் ஆசிரியர் குழாத்துடன் ஒரு விமர்சகரும், ஓர் எழுத்தாளரும் இணைந்து தேர்ந்தெடுப்பர். அவர்களின் முடிவே இருதியானது.
- 7) போட்டி முடிவுதிகதி 30-6-2003. அதன்பின்னர் வந்துசேரும் படைப்புகள் போட்டிக்குச் சேர்த்துக்கொள்ளப்படமாட்டாது.
- 8) போட்டிக்கு அனுப்பப்படும் தொகுப்புகள் 'ஆசிரியர் 'ஞானம்', 19/7, பேராதனை வீதி, கண்டி என்ற விலாசத்துக்கு பதிவுத்தபாவில் அனுப்பிவைக்கப்படவேண்டும். தபால் உறையின் இடது பக்க மூலையில் 'ஞானம் சிறுகதைத் தொகுப்புப் போட்டி' எனக் குறிப்பிட்டிருத்தல் அவசியம்.
- 9) நிபந்தனைக்கு உட்படாத தொகுப்புகள் போட்டியில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படமாட்டாது.

ஞானம்
ஒளி-04 கடர்-01

பக்கதலீன் மூலம் விரிவும் ஜமூம் பெறுவது ஞானம்.

ஆசிரியர்:
தி.ஞானசேகரன்

துணை ஆசிரியர்கள்:
புலோவியூர் ர.சதாசிவம் அந்தனி ஜீவா
இணையம் பதிப்பு ஆசிரியர்:
ஞா.பாலச்சந்திரன்

ஓவியர்கள்:
கிள்கோ நா.ஆணந்தன்
கணவி அமைப்பு:
ரெ.ர.வேல்வர்ங்

தொடர்புகளுக்கு.....
தி.ஞானசேகரன்

19/7, பேராதனை வீதி,
கண்டி.

தொ.பே. -08-478570 (Office)
08-234755 (Res.)
Fax - 08-234755
E-Mail -
gnanam_magazine@yahoo.com

உள்ளே .....
நேர்காணல் 09

சிறுகதை

விடுபடல் 06
கத்து மகாராஜன்
பொட்டு 31
மூல்வைவி

கட்டுரைகள்

புலம்பெயர் இலக்கியம் 19
சித்தங்ரநாதன் இரோஸ்
எநா எழுத்துக்கை 36
மொழிவரதன்
கட்டுரைக்குப் பதில் 44
ஈரல் நாடன்

கவிதைகள்

எழுதுகீல் வெண்கிளக்கு 28
ஶோலங்கிளி
இரைச்சுவர் மௌனம் 30
மீ.மௌனகு
வீர கதந்தரம் விளைக! 35
தவ ஈழிதான்
நாக்கள் பைத்தியங்கள் 39
ஸல்.கதார்ஸன்
மனச்சாட்சியின் உறுத்தல் 39
பொற்கோ
இலக்கியதி - உயிர்நோய் 43
வேலாயுதம் தீணாகவ்
தழப்பம்! 43
கவிழுஷ் ஏ.இக்பால்
கருப்பை 52
த.சிஜுயால்வன்

ஈழுது இலக்கிய

நம்பிக்கைகள் -05 26
நேற்றைய கலைஞர்கள் 29
எழுதத் தாண்ரும் எண்ணாங்கள் 40
வாசகள் பேசுகிறார் 48
அட்டையாடம் :- கிள்கோ

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும் கவிப்பெருக்கும் மேவு மாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடரெல்லாம்
விழிபெற்றுப் பதவி கொள்வார்.

கல்விக்கூடங்களில் கலை இலக்கிய உணர்வை வளர்ப்போம்

இன்று கலை இலக்கியத்துறை சார்ந்த கற்கை நெறிகள் கல்விக்கூடங்களில் விரும்பிப் படிக்கப்படுவதும் ஊக்குவிக்கப்படுவதும் குறைவாகவே உள்ளன. உயர்வுப்புகளில் ஏனைய துறைகளுக்கு உகந்தவர்கள்லார் என ஒதுக்கப்பட்டவர்களே கலை இலக்கியப் பாடங்களைக் கற்கிறார்கள். பாடநெறிகளில் கடைசித் தேர்வாகவே இவை உள்ளன. பெரும்பான்மையான பெற்றோரின் விருப்பமும், பல ஆசிரியர்களின் வழிகாட்டலும் ஆலோசனையும்கூட இதற்குச் சார்பாகவே அமைகின்றன. யதார்த்தமாகச் சொல்வதாயின், சமூகத்தினரிடையே கலை இலக்கியத் துறைசார்ந்த கற்கை நெறிகளில் நாட்டம் குறைந்துள்ளது.

முழுய பேம்பாட்டிற்கும் டினிமனிட ஆத்மபலத்திற்கும் கலை இலக்கியத்தின் பஸ்னினையும் பயன்பாட்டினையும் சமூகத்தால் சரிவரப்புறிந்து கொள்ளப்படவில்லை. ஆழ்ந்து நோக்குகையில் கலை இலக்கியம் வாழ்க்கைக்கு அர்த்தம் கற்பிக்கிறது. வாழ்வியலை விளக்குகிறது. கம்பனும் வள்ளுவனும் படைத்த இலக்கியங்கள் வாழ்க்கையின் விளக்கங்களாக அமைந்துள்ளன. பாரதியும் கண்ணதாகசனும் பாடிய பாடல்கள் வாழ்வியலுக்கு அர்த்தம் கற்பிக்கின்றன. புனைக்கை இலக்கியத்தில் சிறுக்கை சாளர் தரிசனமாக வாழ்க்கையை நோக்குகிறது. நாவல் முற்று முழுகாக வாழ்வியலை ஆய்வு செய்கின்றது. “மனின் சம்பந்தமான எதுவுமே இலக்கியத்திற்கு புறம்பானதல்ல” என்கிறார் இலக்கிய மாமேதை பார்க்கிற மனிதன் மானிட

நேயம் உள்ள மனிதனாக உருவாக்குவது கலை இலக்கியம்.

எமது கற்கை நெறிகளும் கல்விக் கூடங்களும் இதனை உற்று உணரவில்லை. ஆகவேதான் இன்று கல்வி நிறுவனங்கள் நற்பிரஜை களை உருவாக்குவதில்லை எனக் கருதப்படுகின்றது. கல்விக்கூடங்கள் தொழில் வல்லுனர்களையும், பொருள் தேடும் வணிக மனப்பான்மை உள்ளவர்களையுமே உருவாக்குகின்றன. இவர்களுக்கும் சமூகத்திற்கும் அத்தியந்த உறவோ ஆத்மார்த்தமான பினைப்போ இருப்பதில்லை. யந்திரமயமான பினைப்பு வாழ்க்கையையே யந்திரமயமாக்கிவிடுகிறது. பாரதி கூறியது போல ‘வேடிக்கை மனிதர்களா’ கவே நம்மில் பலர் வாழ்கிறோம்.

கல்வித்துறையில் - கற்கை நெறியில் உருவாகியுள்ள இந்த முரண்பாடு களையப்பட வேண்டும். இதனைக் கல்வித்திட்டங்களைத் தீட்டுபவர்கள், அதற்கான தீர்மானங்களை எடுப்பவர்கள், செயற்படுத்துபவர்கள் சர்று ஊன்றிச் சிந்திக்க வேண்டும்.

இதற்கு, கலை இலக்கியவாதிகளின் பஸ்கும் பணியும் மிக முக்கியமானவை. இலக்கியம் வாழ்க்கைக்குப் பயன்படும் வகையில் படைப்புக்கள் படைக்கப்பட வேண்டும்; முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட வேண்டும்.

“தேசங்களை உருவாக்குபவர்கள் கவிஞர்களும் கலைஞர்களும் தான். வணிகர்களும் அரசியல் வாதிகளுமல்ல” என்று உலகப் புகுற் பெற்ற கலைஞரை ஆனந்தகுமாரசாமி அவர்கள் கூறியதை அர்த்தபுத்தியுடன் சமூகத்திற்கு எடுத்துச்செல்லவேண்டும்.

கல்விக் கூடங்களில் விஞ்ஞான மாணவர்கள் உட்பட உயர்வகுப்பு மாணவர்களுக்கு இலக்கியச் செயல்அமர்வுகள், இலக்கியப் போட்டிகள் நடத்தப்படவேண்டும். கலை இலக்கியச் சஞ்சிகைகள் இப்பணியினைச் செய்யவாய்.

ஆரவாரமின்றித் தன்பணியைச் செய்துவரும் ‘ஞானம்’ நான்காவது ஆண்டில் காலடி எடுத்து வைக்கும் இவ்வேளையில், புதிய செயற்திட்டங்கள் முனைப்படுத்தி இதனை முன்னெடுத்துச் செல்ல விழைகிறது. வாசகர்கள் தொடர்ந்து நமக்கு ஆக்கறும் ஊக்கறும் அளிப்பார்களாக.

ஞானம் சஞ்சிகையின் இணைய முகவரி :
www.geocities.com/gnanam_magazine

விடுபடை....

சுதர்ம மகரராஜன், கெங்கல்ல.

தன்னைச் சூழவுள் எமனிதக் கூட்டத்திலிருந்து விலகி, மனித நடமாட்டமற்ற நிச்பத்மான ஒரு பிரதேசத்தின் ஒரு மூலையில் அடங்கி இருக்கவேண்டும்போல், அவனது உள்மனது தனிமை தேடித் தவித்தது. சுற்றிலும் தாங்கும் பார்வைக் கணை கணிலிருந்து தப்புவதற்காக தனிமைக்குள் அடங்கினால்தான் முடியும். வாழ்க்கையின் பல பிரச்சினைகளின் இறுதித் தீர்வு அதிள் வைச்சாக அவளுக்குத் தனிமையில்தான் கிடைத் திருக்கிறது. யாருடைய தலையீடு களையும் பொருட்படுத்தாது, ஒரு கணத்தில் குற்றவாளியாகவும், இன்னுமொரு கணத்தில் குற்றம் சாட்டுபவளாகவும், சில நேரங்களிலே தானே ஒரு நீதிபதியாகவும் நின்று, தன் மனத்தவிப்புகளுக்கான பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்ளத் தனிமை உதவியாய் இருந்திருக்கிறது.

தனது இருபத்தியாறாவது வயதில் முதற்கால், சாதியாலும், பணத்தாலும் முறித்துக் கொண்டு விலகியபோது, உலகமே வெறுத்து, துவண்டு வீழ்ந்திருந்தபோது தனிமை தான் தீர்வு கொடுத்தது. காதலன் எனும் வேஷத்தில் அவன் தன்னைப்பயன்படுத்தி, ஆசைகள் கொடுத்து, இறுதியாய் எதிர்பார்ப்புக்களைத் தவிடுபொடியாக்கி தன் ஸிலிட்டபோது, அவன் வாழ்க்கையின் இறுதிக்கிடங்கில் வீழ்ந்ததைப்போல்தான் உணர்ந்தாள். கிடங்கின் ஒரு மூலையில் ஒதுங்கும் தவணையைப்போல்,

வீட்டின் ஒரு அறையில் அடங்கி, குடும்பத்தின் வசவுகளிலிருந்தும், சமூகத்துப் பார்வைக் கணைகளிலிருந்தும் ஒதுங்கிக்கொண்டாள். அந்த ஒதுங்கலிலான தனிமை, அவளை உசுப்பி விட்டது. வாழ்க்கைக்கு முற்றுப்புள்ளி இடப்போனவஞ்குக்கு, அந்தெங்கமாய் தனிமையின் சிந்தனை மீண்டும் செய்தது. அன்றிலிருந்து துக்கமானாலும் தனிமை, மகிழ்ச்சியானாலும் தனிமை. யாருடைய உதவியுமின்றி தனிமையாய் மனவண்டுகளைத் தனக்குள்ளேயே பகிர்ந்து, உள்வாங்கிக் கொள்ளப் பழகிக்கொண்டாள்.

இன்றும் அப்படித் தான் தனிமை தேவைப்படுகிறது. உள்ளத் துள் உருண்டு கொண்டிருக்கும், இனம் காணமுடியாத கனக்கும் உருண்டையை உடைக்க மனம் தனிமையைத்தான் தேடுகின்றது. தன்னைச் சுற்றியிருக்கும் கூட்டம் தானாய்க்கலையும் மட்டும் காத்திருக்க வேண்டுமென்று அவளுக்குத் தோன்றியது.

பார்வைக்கு நேரே தேரியுப்பனவிலினுராடாக வெளியை நோக்கினாள். அங்குமிங்கும் நடமாடும் சனத்துக்கிடையே வெள்ளைக் கொடிகளாலான அலங்காரம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டவுடன் மனம் கணத்தது.

நான்கு வருடங்கள் தட்டிக் கழித்தவின் பின், தன் குடும்ப நெருக்கடியில் நஶிந்து, மனதின் விருப்பம் கூட எண்ணாது குமாருக்கு பழுத்தை நீட்டியபோது, பல அலங்காரங்களோ

மே மே முழுக்கங்களோடும், பல பெயர் ஆசீர்வாதங்களோடும் தான் கழுத்தில் தாலி ஏறியது. கழுத்தில் தாலி கனக்க, உடல் மேல் அவன் தேகம் கனக்க, சாராய நெடியுடனான முதலிரவின் வேதனை தனிமையைத் தான் தேடியது. தேகங் களின் உணர்வுப் பகிர்தலில் அவனது சுயநலம், அவளைத் தனிமையில் கண்ணீர் வடிக்க வைத்தது. எல்லை மீறிய போதையுடனான அவனது செயற்பாடுகள் ‘போகப் போகச் சரியாகி விடும்’ என்கிற பெரியோரின் வர்த்தை களுக்கு மதிப்பளித்துச் சகித்துக் கொண்டாள்.

வாரத்தில் நான்கு நாட்கள் இரவில் அவனது எல்லை மீறிய குடும்போதையும், அதன் பின்னாலான பலாத்காரமான புனர்தலும், தவிர்த்து ஒதுங்கிய போதான அடியையும், உதையையும் அவள் தனிமையில் சகித்துக் கொண்டாள்.

இரவுகள் என்றாலே பயம். எங்காவது ஒடி ஒதுங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று அவனது தனிமையான தீவினை, வயிற்றில் உருப்பெற்றிருந்த கருவும், அதனது சுகமான வருடலும் மெய்மறங்கச் செய்தன.

தனது இரண்டாவது கரு, குடும்போதையில் அவன் உதைத்த உதையால் கலைந்து போனபோது தளர்ந்த வாழ்க்கையின் பிடிப்பு, தன் இரண்டு வயது முத்த பின்னையின் மழைலை மொழியின் தனிமையில் மீண்டும் பற்றிக் கொண்டது.

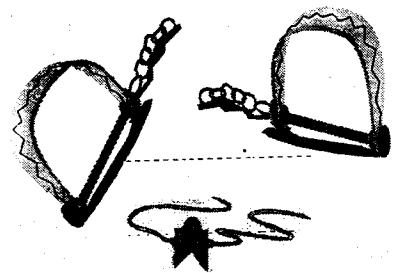
போகப் போக தேகத் தின் இச்சை இறந்துபோய், ஒவ்வொரு இரவும் அவனுக்கு ஒரு பின்மாய் புணர்தலில் ஈடுகொடுத்தாள். குடும்போதையின் இயலாமையும் அதனாலை நரம்பின் வீரியக் குறைவும் அவனைப் பாதியிலேயே சோர்வடை

யச் செய்தன. அவனது சோர்வும் இயலாமையும், அவளில் சந்தேகக் கண் கொள்ளலைவத்தது. சந்தேகத் தால் ஊர்கூட்டி வார்த்தைகளால் அவன் துகிலுரித் தான். அவனது மானம் காக்க கிருஷ்ணர்கள் வரவில்லை. பதிலாகத் தனிமையில் தமக்கிடையே கோடுபோட்டுப் பிள்ளையோடு முடங்கிக்கொண்டாள்.

அவள் கணவனை உதறிய சமூகம் அவளைப் பரிதாபமாய் விமர்சனம் பண்ணியது. ஆனால் அவனிட மிருந்து விலகிவிடாது அவளைக் கலாசாரத்தால் நக்ககியது.

தன் பிள்ளையின் எதிர்காலம் நினைத்து, திருமணமாகி ஜந்து வருடங்களின் பின் முதன் முதலாய் கணவனின் எதிர்ப்பையும் மீறி வேலைக்குச் சென்றாள். எப்போதும் போல் தனிமைதான் அவளுக்கு அந்தத் தீர்வைக் கொடுத்தது. ஆரம்பத்தில் எதிர்த்து ஆர்ப்பாட்டம் செய்தவன், பின் ஏனோ பேசாது விட்டுவிட்டான்.

அவள் உழைப்பின் சந்தோஷத்தைப் பிள்ளையோடு தனிமையில் அனுபவித்தாள். சந்தோஷமாய் வேலைவிட்டு வீடு திரும்பிய ஒரு பொழுதில்தான், அவன் விபத்தில் இறந்த செய்தி கிடைத்தது. ஏனோ மனம் பதறவில்லை. நிதானமாய்

'ஹாஸ்பிட்டல்' செல்ல அவனுக்கு முன்னமேயே அவன் உறவுகள் கூட்டம் கூடியிருந்தது.

வீடு, திருமணத்திற்குப் பின் அவனது மரணத்தில் சன்னைச்சாலால் நிறைந்து காணப்படுகிறது. தனிமை யையே நாடிப் பழகியவனுக்கு அதிகாவான சன நடமாட்டம் தொந் தரவைக் கொடுத்தது. ஒரு அறைக்குள்ளேயே அடங்கியவளை உற வினா கூட்டம் இழுத்து வந்து சவத் தினருகே குந்தவைத்து வேடுக்கை பார்த்தது. பிள்ளையை மடியில் வைத்துக்கொண்டு, ஒன்றும் செய்வதறி யாது மரக்கட்டையாய் அவனும் வேடுக்கை பார்த்தாள்.

இன்று இரண்டாவது நாள். இன்னும் சிறிது நேரத்தில் அவனது இறுதிப்பயணம். அவன் மனம் தவித்தது. ஆவல் கொண்டது. எதற்காக வென்று இனக்காண முடியாது தடு மாறியது. பிள்ளையின் தலையை வருடியவாறே உயிரற்ற அவனது முகத்தைப் பார்த்தாள். போதை வெறியில் வாயில் எச்சில் வடித்தப்படி, புணர்த்துக்கும் அந்த விகாரமான முகத்தைவிட உயிரற்ற உபயிய முகம் சற்று ஆறுதலைக்கொடுத்தது.

மரண வீட்டின் கூட்டம் சல சலத்தது. அவளைப் பெண்கள் கூட்டம் தனியறையில் அமர்த்தியது. திருமணத்திற்குப் பின் மீண்டும் ஒரு அலங்காரம். அவள் நினைவுகள் பின்நோக்கிச் சென்றன. அறையிலுள்ள சிறு யன்னிலுள்ளாக பார்வையைச் செலுத் தினாள். அவனுக்கான இறுதி மரியாதை செலுத்துவதில் குழுமியிருந்த கூட்டம் மும்முரமாய் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தது. உள்மனம் வெளிக் காட்ட இயலாத ஒரு உணர்வால் நிறைந்திருந்தாலும், அதன் கனம் முன்னிலும் பார்க்கக் குறைவதை

உணர்ந்தாள். அக்கூட்டத்தினிடையே தன் பிள்ளையின் முகம் கண்டு அவன் மனம் பதறியது. கண்கள் நீர்த்திரையால் வெளிக்காட்சிகளை மங்கலாக்கியது.

இப் போது அவனுக்கான நேரம். ஒரு சில சடங்குகளை முடித்து, இரு பெண்கள் கைப்பிடித்து சவத்தினருகே புரட்டிப்போட்ட ஒரு உரவில் அவளை அமர வைத்தார்கள். அவர்களது முகத்தில் அப்பியிருந்த சோகம் கண்டு அவனுக்கு ஆச்சரியமாயிருந்தது. தனக்குள் இல்லாத ஒன்று அவர்களுள் வெளிப்படுவதில் இருந்த ஹாஸ்யத்தை மனதுக்குள்ளேயே ரசித்தாள். சவத்துக்கு முதுகு காட்டி அமர்ந்ததில் மனதுக்குச் சற்று ஆறுதலாய் இருந்தது.

நேரம் போகப் போக அவள் மனது இருப்புக் கொள்ளவில்லை. சடங்குகளிலான சங்கடத்தைத் தவிர்க்கக் கூடியதை நிலம் பார்த்தாள். அவளைச் சுற்றியிருந்த பெண்களின் கால்கள்தான் கண்ணில் பட்டன. அவை தன் கால்களிலும் பார்க்க நேர்த்தியாக இருப்பதைப்போல் தோன்றியது. திடீரென்று பெண்களின் கால்களின் இடமாற்றம் அவளை உசப்பியது.

ஒரு சீலையின் மறைவில் இரு பெண்களது உதவியோடு அவள் அனிகலன்கள் கழன்று வீழ்ந்தன. நெற்றிப்பொட்டு துடைக்கப்பட்டது. இறுதியில் ஒரு வெட்டவெளி அமைதி யில், அவளது கழுத்தில் கணத்துக் கொண்டிருந்த அது அறுந்து வீழ்ந்தது. கண்களிலிருந்து ஒரு சொட்டுக் கண்ணிர்த் துளிகள் வழிந்து கண்ணத்தில் உருண்டு ஓடின.

ஏதோ ஒரு இடுக்குப் பிடியிலிருந்து விடுபட்டதைப் போல் நெஞ்சு நிமிர்த்திப் பலமாய் ஒரு பெருமுச்சுவிட்டாள்.

நேர்காலை

பேராசிரியர் கா.சி.வத்தம்பி

சந்திப்பு : தி.ஞானசேகரன்

- ❖ உலகின் முன்னணித் தமிழ்நின்றகளில் ஒருவர்.
- ❖ பழந்தமிழ் இலக்கியம் இலக்கணம், நவீன இலக்கியம், தமிழ் நாடகம், இலக்கிய வரலாறு, தமிழர் பண்பாடு, அரசியல், தொடர்பாடல் ஆகிய துறைகளில் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டவர்.
- ❖ தலைசிறந்த விமர்சகர்.
- ❖ தமிழ் நாடு அரசினால் திரு.வி.கல்யாணசந்தரனார் விருது அளிக்கப்பட்டுக் கொரவும் பெற்றவர்.
- ❖ வித்தியோதயப் பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், கிழக்கிலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றில் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்தவர்.

(3)

தி.ஞர் : உங்களது குடும்பப் பாரம்பரியத்தில் இருந்து ஆளுமையின் சிலகருகள் உங்களுக்கு வந்திருப்பதாகக் கூறினார்களே. முற்போக்குப் பார்வையில், பாரம்பரியத்தில் இருந்து இவையெல்லாம் வந்தன என்பதை ஏற்கழுதியுமா?

கா.சி. : அது ஒரு முக்கியமான கேள்வி. இந்தக்கேள்வி கேட்டதற்கு மிக்க நன்றி.

நான் சிறுவனாகக் கரவெட்டியில் வளரும்போது அங்கேயுள்ள சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் காண்கின்ற வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. எங்களுடைய சமூகம் 'கரையார்' சமூகம். சிலர் 'மீனவர்கள்' என்று சொல்வார்கள். கரையார் என்று சொல்வது நல்லதுபோல எனக்குப்படுகிறது. கரையார் சமூகத்தைப்பற்றி கரவெட்டியில் உள்ள சிக்கல் என்னவென்றால், அது தாழ்த்தப்பட்ட சமூகம்

அல்ல. ஆனால் உயர்ந்ததும் அல்ல. வல்வெட்டித்துறை போன்ற இடங்களில் அது உயர்ந்ததாகக் கருதப்படும். யாழ்ப்பாணத்தில் கொக்குவில், தெல்லிப்பளை போன்ற இடங்களில் அது தாழ்ந்ததாகக் கருதப்படுவதே இல்லை. கரவெட்டியில் அந்தச் சமுகத்திற்கு ஒரு பொருளாதாரப்பிடி - ஒரு Economic Hold இல்லை. அதனால் அவர்கள் தாழ்ந்தவர்களாகக் கருதப்பட்டனர். உயர்ந்தவர்களாகக் கருதப்படவில்லை. ஆனால் எந்தவிதச் சமுகத் தடை நிலையும் இல்லாத ஒரு நிலைமை. வேளாளருடன் அவர்கள் ஒன்றாகக் கருதப்படுவதில்லை.

இதனை அவதானிக்கின்ற தன்மை எனக்கு இருந்தது; அது முக்கியமானது. மற்றது, நான் வளர்ந்து வந்தபோது சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகள் காரணமாகக் காணப்படுகிற சமூக அந்திகளைக் காண்கிற வாய்ப்பு இருந்தது. நான் மார்க்ஸியத்தில் ஈடுபடவேண்டி வந்ததற்கான ஒரு நிகழ்வினைச் சொல்கிறேன். அதை நான் என் சீவியத்தில் மறக்கவேமாட்டேன். எனக்குப் 14,15 வயதில், நாங்கள் - நண்பர்கள் நெல்லியடிச் சந்திக்குச் சென்றுவருவோம். அங்கு பலரும் வருவார்கள். இப்படியிருக்கும்போது எங்களுடன் படித்து, படிப் பெல்லாவற்றையும் விட்டு சண்டித்தனமாகத் திரிந்த ஒருவன் இருந்தான். அவனுக்கு காங்கேயன் என்று பெயர். அவன் ஒருநாள் தெருவில் எதிர்ப்பட்டு “சிவத்தம்பி வா, நீ இன்னடக்கு என்னோட வாறாய்” என்று என்னை அழைத்தான். அவனுக்கு நல்ல வெறி. அவனை என்னால் தவிர்க்கவும் முடியவில்லை. என்னுடைய வீட்டைத் தாண்டித்தான் அவன் செல்லவும் வேண்டியிருந்தது. நாங்கள் நடந்து வரும்பொழுது எதிரே பணையேறுகின்ற நளச்சமுகத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் தனது வீட்டு வாசலில் நின்று கொண்டிருந்தார். அப்பொழுதுதான் தொழில் முடித்துக் குளித்துவிட்டு நின்றார் போலத் தெரிந்தது. அது பொழுது படும் மைம்மல் நேரம்.

“கள்ளிருக்கோ?” என்று காங்கேயன் அண்ணை கேட்டான்.

“தமிபி, இப்பதான் எல்லாம் வித்து முடிஞ்சுது. என்னட்டை இல்லை ராசா....” என்று அவர் பதில் சொன்னார்.

“என்ன பகிடி விடுகிறியோ?” என்று கேட்டுக்கொண்டே, காங்கேயன் நேராக அந்தத் தொழிலாளியின் வீட்டினுள் சென்றான். வடமராட்சியில் ஒரு வழக்கம் உண்டு. இருவுச் சாப்பாட்டை முற்றத்தில் வைத்துச் சாப்பிடுவார்கள். இதில் சாதி குறைந்தது கூடியது என்றில்லை. நிலச்சுவாந்தர்கள் - உடையார் - மணியகாரர் போன்றவர்களைத் தவிர, இந்த வழக்கம் வேளாளிலும் இருக்கிறது. கோவியரிலும் இருக்கிறது. கரையார் ஆட்களிலும் இருக்கிறது. அந்தத் தொழிலாளியின் மனைவி சாப்பிடுவதற்கு ஆயத்தமாக முற்றத்தில் சாப்பாட்டைக் கொண்டந்து வைத்திருந்தாள். காங்கேயன் அவர்களது வீட்டினுள் சென்று எல்லா இடங்களிலும் ஆராய்ந்தான். நான் அவனது கையைப் பிடித்து “வா போவோம்” என்று இழுத்தேன். அவன் என்னை உதறிவிட்டு அங்கிருந்த சோற்றுப்பாணனயையும், கறிச்சட்டியையும் நிலத்திலே போட்டு உடைத்தான். அந்த பெண் பெரிதாகக் குழி அழுதாள். நான் உண்மையாகச் சொல்லுகிறேன். அந்த ஏக்கத்திலிருந்து - அதனுடைய தாக்கத்திலிருந்து நான் இன்றைக்கும் விடுபடவில்லை. அந்தத் தொழிலாளி என்னைப்பார்த்து “வாத்தியாற்றை மேன், அவரைப் பிடியுங்கோ” என்று கெஞ்சியது எனது மனதைப் பிழிந்தது. நான் என்ன செய்யமுடியும்? That was the biggest shock of my life.

இச்சம்பவம் நடந்த காலத்தில் எங்களுடைய ஊரில் இடதுசாரியாக இருந்த வி. மகாலிங்கம் என்பவரது வீட்டில் தர்மகுலசிங்கம் - ஜெயம் வந்து மார்க்ஸிய வகுப்பு நடத்தினார். இரண்டாவது கிழமை நான் அந்த வகுப்புக்குச் சென்றேன். அங்கு பல விடயங்கள், ஒடுக்குமுறை போன்ற சொற்கள் எனக்குத் தெரியவந்தன. இரண்டு வகுப்புகளுக்குத்தான் நான் சென்றேன். அந்த வகுப்புகள் பின்னர் ஒழுங்காக நடைபெறவில்லை. ஜூந்தாறு பேர்தான் வகுப்பில் இருந்ததாக ஞாபகம்.

அதன் பிறகு பி.கந்தையா தேர்தலில் நின்றார். 47ஆம் ஆண்டு என நினைக்கிறேன். அப்போது நான் எஸ்.எஸ்.ஸி.கூடப் படிக்கவில்லை. தேர்தலில் கத்துவதற்காக நான் சென்றேன். அதிலிருந்து பி.கந்தையாவுடன் எனக்குத் தொடர்பு ஏற்பட்டது. அவரிடம் படித்தது இன்னொரு விதம். கொம்யூனிஸ்ட் என்பதற்காக மக்கள் அவருக்கு வாக்களிக்கவில்லை. கரவெட்டியான் என்பதற்காகத்தான் எல்லோரும் வாக்களித்தார்கள். அவர் ஒரு தேர்தல் பிரசாரக் கூட்டத்தில் பேசும்போது, “என்னை எல்லோரும் கொம்யூனிஸ்ட் என்று சொல்கிறார்கள். தெய்வத்தில் நம்பிக்கை இல்லாதவன் என்று சொல்கிறார்கள். சமஸ்கிருதத்தில் ‘தத் பிரஹமம்’ என்றுதான் சொல்லப்படுகிறது. அதன் கருத்து ‘அது பிரம்மம்’ என்பது. சமஸ்கிருதத்தில் ‘அது’ என்றுதான் சொல்லப்படுகிறது. ‘அவன்’ என்று சொல்லப்படவில்லை” என்று பேசினார். அதனைக் கேட்டபோது, எனை இந்த மனுஷன் தேர்தல் கூட்டத்தில் இதையெல்லாம் பேசுகிறாரே என்று சிரிப்புத்தான் வந்தது. அவர் எல்லோரையும் தாறுமாறாக ஏவார். அவரிடம் நான் ஏச்சுவாங்கியிருக்கிறேன். நான் மாத்திரமல்ல எம்.ஸி.கப்பிரமணியத்தைக்கூட அவர் ஒரு தடவை “போடா” என்று ஏசினார். அவருக்கு தேர்தல் வேலை செய்யவர்களையே அவர் ஏவார். அவரிடம் நான் வரன்முறையாகப் படிக்கவில்லை. அவரிடம் ஏதாவது கேட்டால், ஆறுதலாக இருக்கும் போது பதில் கூறுவார். அதனாலும் எனக்கு மார்க்ஸியம் பற்றிய ஆர்வம் ஏற்பட்டது. அவர் பின்னர் கொழும்புக்கு வந்துபின், சளிக்கிழமைகளில் அவரைப் போய்ச் சந்தித்து உரையாடுவேன்.

நான் ஸாகிறாவில் படிக்கும்போது, எச்.எம்.பி.முறைதீன் என்ற ஒரு நண்பர் கிடைத்தார். அவர் ஒரு பெரிய கம்யூனிஸ்ட்; முக்கியமான ஆள். மிகவும் கெட்டிக்காரர். அவராலேதான் எனக்குக் கட்சித்தொடர்பு ஏற்பட்டது.

அதன்பிறகு படிப்படியாக கைலாசபத்தியின் உறவு வந்தது. நானும் கைலாசபத்தியும் இலக்கியத்தில் மார்க்ஸியம் பற்றிப் பேசுத்தொடங்கினோம். அங்கிருந்து முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்திற்குப் போனோம். என்னுடைய மார்க்ஸியத்தின் தோற்றும் வளர்ச்சி இப்படியாகத்தான் இருந்தது. பல்கலைகழகத்தில் அதைப்பற்றிச் சிறிது தெளிவுபெற்றேன்.

மார்க்ஸியத்தை எப்படிப் பார்ப்பது, அதனை ஒரு Methodology ஆக எப்படிப் பயன்படுத்துவது என்ற தெளிவு தொழில்ஸன்னாடன் வேலை செய்தபோது தான் எனக்கு ஏற்பட்டது.

மற்றது நண்பர்களுடன் நான் செய்த விவாதங்கள். குமாரி ஜெயவாந்தன், நியூட்டன் குணசிங்க போன்ற மார்க்ஸியத்தின் முக்கியமானவர்களுடன் அவள்ளாவியமை, அவர்களுடன் செய்த விவாதங்கள் போன்றவற்றினில் இருந்து நான் மார்க்ஸியத்தில் பலவற்றைக் கற்றுக்கொண்டேன். பிற்காலத்

தினா. அ.வைத்திலிங்கத்துடன் ஏற்பட்ட நட்பு - அவர் மார்க்ஸியம் பற்றி அதிகம் பேசுமாட்டார். ஆனாலும் ஒரு விஷயத்தை எப்படிப்பார்க்கவேண்டும் என்பதில் அவரிடம் நிறைய ஆளுமை இருந்தது. என்னுடைய மார்க்ஸியப்போக்கிற்கு இப்படியான தடயங்கள் மிக முக்கியமானதாக அமைந்தன.

தினா. : அப்படியானால் உங்களுடைய ஆளுமை, பாரம்பரியத்தில் இருந்து வந்ததோடு மார்க்ஸியப்பார்வையிலும் சேர்ந்துதான் வந்தது என்று சொல்கிறீர்களா?

கா.சி.: ஆமாம்; அது உண்மை. இதில் உள்ள சிக்கல் என்னவென்றால் நான் பாரம்பரியத்தில் இருந்தும் விடுபடமுடியவில்லை. என்னில் உள்ள பிரச்சினையே அதுதான். ஏனென்றால் என்னுடைய பாரம்பரியம் எனக்கொரு சமையாக அமையவில்லை. சிலருடைய வாழ்க்கையில் இளமைக்கால நினைவுகள் சமையாக மாற்றுமுடியும். அவர்கள் ஏதாவது பாராப்ட்சமான வாழ்க்கைக்கு உட்பட்டு அல்லது வேறு ஏதாவது சிக்கல்களுக்குள் அகப்பட்டிருந்தால், அது அவர்களுக்கு ஒரு தண்டனையாக அமையும். அதை அவர்கள் நிரும்பிப் பார்க்க விரும்பாமல் இருக்கலாம். ஆனால் எனக்கு அப்படியிருக்கவில்லை. அதனால் எல்லாவற்றையும் பார்க்கவேண்டிய தேவைகளை மறக்காத ஒருவனாக நானிருக்கிறேன் என்று சொல்லலாம்.

பிற்காலத்தில், பண்பாட்டியல் கல்வி (Cultural studies) என்றொரு பாடம் வந்தது. அதனை Richard Hoggart என்பவர் தொடக்கிவைத்தார். அவர் பர்மிங்காம் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கிலப் பேராசிரியராக இருந்தவர். Uses of Literacy என்ற பிரபலமான நூலை எழுதியவர். அவர் Centre of contemporary cultural studies என்ற நிறுவனத்தில், நாவல்கள், ஊடக நிகழ்ச்சிகள் ஆகியவற்றிற்கு சமூகவரலாற்று விமர்சனம் செய்தவர். இலக்கியங்களுக்கும் பண்பாட்டுக்கும் உள்ள தொடர்பு, ஊடகங்களுக்கும் பண்பாட்டுக்கும் உள்ள தொடர்பு பற்றியெல்லாம் பொதுப்படையாக ஆராய்ந்தார். அவருடைய பிரிவில் Stuart Hall என்பவர் வேலை செய்தார். அவர் ஒரு நீக்கிரோ ஆங்கிலக் கலப்பு. மேற்கிந்தியப் பின்னணியில் இருந்து வந்தவர். நான் பர்மிங்காம் பல்கலைக்கழகத்தில் படிக்கின்ற காலத்தில் அவரைச் சந்தித்திருக்கிறேன். அவர் பிற்காலத்தில் பெரிய அறிஞராகிவிட்டார். பிரித்தானிய தீற்நீத பல்கலைக் கழகத்தில் அவர் சமூகவியல் பேராசிரியரானார். உண்மையில் அவர் ஆங்கிலப் பேராசிரியராக இருந்தவர். பின்னர் சமூகவியல் பேராசிரியராக வந்தார். இது அவரது Multi Disciplinary approach இனால் ஏற்பட்டது. இந்த Multi Disciplinary approach ஒருவரை எந்த நிலைக்குக் கொண்டுசெல்லும் என்பதை இதிலிருந்து உணரலாம். அவர் பண்பாட்டியல் கல்வியைத் தொடர்ந்து செய்தார். சமூகவியலை மார்க்ஸியத்தோடு சேர்த்து அவர் பண்பாட்டு ஆய்வு செய்தார். அதில் பண்பாட்டுக்கும் சமூகத்துக்கும் உள்ள தொடர்பு, அதில் அரசியல் எவ்வாறு இணைகிறது போன்ற விடைங்கள் இருந்தன. இவற்றுள் சில விரும்பக்கூடியதும் இருக்கும், விரும்பாததும் இருக்கும். இப்படியாக ஆய்வுசெய்கின்ற முறைமையை அந்தச் சிந்தனைப் பள்ளி வழியாகவும் நான் பெற்றுக்கொண்டேன். இதனை இங்குள்ளவர்கள் இன்னும் பெற்றுக் கொள்ளவில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

தினா.: இங்குள்ளவர்கள் என்று யானைச் சொல்கிறீர்கள்? முற்போக்காளர் களையா?

கா. சி.: முற்போக்குவாதிகளை மட்டுமல்ல எல்லோருமே பெற்றுக்கொள்ள வில்லை என்றுதான் சொல்லவேன். ஒரு பல்கலைக்கழகத்தில் பண்பாட்டியல் என்ற பாடத்தைக் கற்பிப்பதாக நான் கேள்விப்பட்டேன். ஆனால் நான் முன்னர் சொன்ன பண்பாட்டியல் பற்றிய கருத்துக்கள் எதுவுமின்றியே அவர்கள் இப்பாடத்தை நடத்துவதாக நான் கேள்விப்பட்டேன். தமிழகத்தில் இது இன்னும் வந்துசேரவில்லை. மார்க்ஸ், வேலுசாமி போன்ற ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே இதில் பரிச்சயம் உண்டு என்பதை அவர்களுடன் நான் கலந்துரையாடியபோது அறிந்துகொள்ளமுடிந்தது.

இந்தப் பண்பாட்டுக் கல்வி உண்மையில் Multi Disciplinary approach உள்ளால் வளர்ந்த ஒரு பாடம். உதாரணமாக ரவ்யாவில் கம்யூனிஸம் வந்தபோது, அங்கு ஏற்பட்ட அநுபவங்கள், சீனாவில் ஏற்பட்ட அநுபவங்கள், வங்காளாம் - கேரளாவில் ஏற்பட்ட அநுபவங்கள் மூலம் இதனைக் காணலாம். இந்தச் சீனக் கம்யூனிஸமும், ரவ்யாக் கம்யூனிஸமும் எங்கே வித்தியாசப் படுகிறது என்று பார்த்தால், நான் நினைக்கிறேன் - Chinese culture, Slavonic culture involvement. அந்த ஸ்லாவிக் சமூகத்துக்குரிய சில பண்புகள் கம்யூனிஸத்தையும் தாக்கியுள்ளன. சீன நாட்டினுடைய பண்புகள், மரபுகள், பாரம்பரியங்கள், ஆகியன் கம்யூனிஸத்தை உள்வாங்கிய முறையினாலும் நடைமுறைப்படுத்திய முறையினாலும் இது ஏற்பட்டது. உதாரணமாக Thoughts of Lenin என்று எவரும் சொல்வதில்லை. ஆனால் Thoughts of Mao Tung என்று சொல்வார்கள். இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், சீனப்பாரம்பரியத்தில் ஒருவருடைய சிந்தனை என்று சொல்வதுதான் மரபு. அதேபோன்று கான்பூசியல் உடைய Thoughts தான். கான்பூசியல் உடைய சிந்தனை என்று சொல்வதில்லை. சீனாவில் அடிக்கடி சொல்வார்கள், Running dogs of Capitalism என்று. முதலாளித்துவத்திற்குப் பின்னால் செல்வப்பர்களை அதனுடைய 'ஓடும் நாய்கள்' என்று சொல்வார்கள். சீன நிலச்சுவாந்தர்கள் தமது வயல்களினுடாகச் செல்லும்போது அவர்களின் பின்னால் அவர்களது நாயோன்று ஓடிக்கொண்டு போகும். அதனாலேதான் முதலாளித்துவத்திற்குப் பின்னால் செல்வப்பர்களை அவர்கள் 'ஓடும்நாய்கள்' என்று சொல்வார்கள். இப்படிப் பார்க்கும்போது பண்பாட்டிற்கு ஒரு பங்கு இருக்கிறது. அதிலிருந்து விடுபடுவது மிகவும் கஷ்டம். ஏனென்றால் அது Condition behavior. அது எம்முடன் வந்து கலக்கலாம் கலக்காமல் விடலாம்.

பிரான்ஸிலிருக் கு ஒரு சிந்தனை மரபு. அதுபோல் இங்கிலாந்தில் ஒரு சிந்தனை மரபு. இங்கிலாந்தில் ஒரு எழுதப்பட்ட அரசியல் யாப்பு இல்லை. ஆனால் அந்த நாட்டின் அரசியல் நடைமுறை மிகச்சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. அது அரசியல் கலாசாரத்தின் பலம். இந்தியாவில் கூட பலமுறை முயற்சித் தோறும் அங்கு சரியாக அமையவில்லை. சுதந்திரிப் போராட்டத்தின் ஞாபகம் இருக்கும்வரை இருந்த இந்தியாவிற்கும், சுதந்திரிப்போராட்ட ஞாபகம் மறைந்த பின் மாநிலங்களாக இருக்கும் இந்தியாவிற்கும் இடையில் எவ்வளவோ வித்தியாசங்கள் உள்ளன.

பண்பாடு என்பதில் ஊடகங்களின் முக்கியத்துவம் - வாணைவி,

சினிமா, தொலைக்காட்சி இவைகளெல்லாம் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றன. இலக்கியங்களில் எவற்றை விரும்புகிறோம், எவற்றை வாசிக்கிறோம் என்பதெல்லாம் பண்பாட்டுக் கல்வியின் ஒரு பகுதிதான்.

இந்த பண்பாட்டுக் கல்வியில் இரண்டு வகையுண்டு. ஒன்று மார்க்ஸியத்தை ஏற்றுக்கொள்வது. மற்றது மார்க்ஸியத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாதது. அமெரிக்காவில் மார்க்ஸியத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாத பண்பாட்டுக் கல்வி இருக்கிறது. இதில் என்ன பிரச்சினை என்றால், பண்பாட்டுக் கல்வியைப் படிப்பவர்கள் பின்நவீனத்துவத்தை சேர்த்துக்கொள்வதா வேண்டாமா என்ற விவாதம் அங்கு நடந்தது. அந்த விவாதத்தில் இவையெல்லாம் தெளிவாகின. என்னைப் பொறுத்தவரையில் இந்தப் பண்பாட்டுக்கல்வி ஒரு முக்கியமான நுறையாக வந்தது. அரசியல், பண்பாடு, பொருளாதாரம், வரலாறு இவையெல்லாம் சேர்ந்து ஒரு பண்பாட்டுக்கோலத்துக்குள்ளால் வரும். நாங்கள் Pop cultureஐ இங்கு எடுக்கிறோம். கோவில் வீதியிலேதான் இது நடைபெறுகிறது. கோவில் வீதியில் பாடும்போது அவர்கள் சீர்காழியினதும், சௌந்தரராஜனினதும் பாடல் உளைப் பாடவிட்டு, பின்னர் சினிமாப் பாடல்களுக்குப் போய்விடுவார்கள். எங்களால் Pop songs எல்லா இடங்களிலும் பாட முடிவதில்லை. இது நின்று கொண்டு பாடுபவர்களுக்குத்தான் உசிதமானது. கர்நாடக சங்கீதக்காரர்களுக்கு இது பொருத்தமில்லை. கர்நாடக சங்கீதக்காரர்கள் இருந்துபாடவேண்டும். நான் ஒருமுறை W.D. அமரதேவாவிடம் சொல்லியிருக்கிறேன் “நீங்கள் நின்று பாடக்கூடாது, இருந்துதான் பாடவேண்டும்” என்று. இதனை எப்படி விளங்கிக் கொள்வது. உலகப்பொதுவாகவும் இருக்கிறது - அதற்குள் வித்தியாசமும் இருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் ஏற்றுக் கொள்கிறோம்.

இன்று நாங்கள் எல்லோருமே நீங்காற்சட்டை போடுகிறோம், பெண்கள் கவுன், சுரிதார் அணிகிறார்கள். இதனால் எங்களுடைய அடையாளங்கள் எந்தவிதத்திலும் பாதிக்கப்பட்டதாக நாங்கள் நினைப்பதில்லை. இப்படியான விடயங்களெல்லாம் பண்பாட்டுக்கல்விக்குள் வரும். இதில் சில முரண்பாடுகள் வரலாம்.

நான் தஞ்சாவூரில் 1982ஆம் ஆண்டு இருக்கும்பொழுது, இப்பொழுது முக்கியமான எழுத்தாளராகக் கருதப்படும் பொ.வேலுசாமி என்னிடம் கேட்டார் “என்ன நீங்கள் ‘முருகா, முருகா’ என்று அடிக்கடி சொல்கிறீர்கள்” என்று. இது என்னுடைய தகப்பனார், பேரனார், என்னுடைய தாய்மான் வழியாக வந்த விடயம். அவர்கள் அடிக்கடி ‘வேலாயுதம்’ என்பார்கள். நானும் ‘வேலாயுதம்’ என்று சொல்லுவேன். என்னுடைய பேரன் கேட்கிறான், “வேலாயுதம் யார்?, அடிக்கடி கூப்பிடுகிறீர்கள்” என்று. நான் முருகா முருகா என்று சொல்வதைப் பார்த்து தஞ்சாவூரில் வேலுசாமி கேட்டார், “என்ன பெரிய மார்க்ஸிய ஸ்ரங்ட் எல்லாம் பேசுகிறீர்கள்; நீங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் ‘முருகா’ என்கிறீர்களே!” என்று. அதற்கு நான் சொன்னேன், “எனக்கு வயிற்றுக்குள் குத்தினால், ‘மார்க்ஸே’ என்று கூற தவா?”. ஒருவர் பின்னையாகி என்பார். இன்னொருவர் அம்மனே என்பார். இந்த வளர்ச்சிகளை நாங்கள் பார்க்கவேண்டும். இவற்றைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். ஒருவருடைய பின்னணியைக் கவனிக்கவேண்டும். இயற்றாவு புத்திப்பிரவுமாகவும் தொழிற்பட வேண்டும். நாங்கள் வேர்களிலிருந்து அறந்தவர்களாக இருக்கமுடியாது. இந்தப் போக்கிலே போகிறதுக்கான ஒரு

நிலையை அந்தக் கண்ணோட்டத்தை வளர்த்துக்கவேண்டும். அதனை எங்களுடைய சமூக வாழ்க்கையினுடைய இலட்சியமாகக் கொள்ளவேண்டும். “ஆறுகள் பின்னோக்கிப் பாய்வதில்லை” என்று ஒரு வரலாற்று ஆசிரியன் கூறியதை பண்டாரநாயக்காவும் சொன்னார். ஆனால் ஓடுகிறபொழுது எல்லாம் சங்கமிக்கத்தான் செய்யும். அந்தப் பல்சங்கமத்தில் ஒரு தெளிவு இருக்க வேண்டும். அந்தச் சங்கமத்தில் தெளிவு என்னிடம் இருக்கிறதா தெரியவில்லை. ஆனால் சங்கமம் நிச்சயமாக இருக்கிறது.

தி.ஞா.: இந்தப் பண்பாட்டு வேர்கள், பண்பாட்டு சங்கமத்திலிருந்து இலகுவில் விடுபடமுடியாது எனக் கூறுகிறீர்கள். இப்படிப் பார்க்கும்போது தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் என்று சொல்லப்படுகிறவர்களும் அவர்களுடைய பண்பாட்டு அம்சங்களிலிருந்து விடுபட முடியாதவர்களா? தாங்கள் தமிழில் டையே பண்பாடும் தொடர்பாடலும் சம்பந்தமாக ஆய்வுகளை மேற்கொண் டவர் என்பதனால் இக்கேள்வி.....

கா.சி.: அதாவது அந்தப் பண்பாட்டு அம்சங்களிருந்து அவர்கள் விடுபட முடியாதிருப்பதனாலும், ஆனால் அந்தப் பண்பாட்டு அம்சங்கள் அவர்களைத் தனிமனித்தர்கள் என்ற வகையிலும் - குழுமம் என்ற வகையிலும் அடக்கு முறையாக வைத்திருக்கின்றது என்பதன் காரணமாகவும் அவர்களுடைய போராட்ட இலக்குகள் எல்லாமே அவர்களுடைய சமத்துவ இலக்குகள்தான். யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சம்பந்தமான போராட்டத்தில், அவர்கள் தங்களுக்குக் காணிவேண்டும் என்றோ நிலம்வேண்டும் என்றோ கேட்கவில்லை. தாங்கள் லோன்றி வைப்பதற்கும் சலுங் வைப்பதற்கும் பட்டினத்தில் இடம்வேண்டும் என்று கேட்கவில்லை. கோவிலுக்குள் இடம் வேண்டும் என்றுதான் முதலில் கேட்டனர். எல்லோருமே தங்களது சாதியில் இருந்து விடுபட விரும்புவதில்லை. அந்தச் சாதிகாரணமாக ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருப்பதைத்தான் விரும்புவதில்லை. நாங்கள் ஒவ்வொருவருமே, நாங்கள் வாழுகின்ற எங்களுடைய இசை உறவுகளுடன்தான் வாழ விரும்புவோம். அதற்காக நாங்கள் அடக்கப்படுவதையும் விரும்புவதில்லை. இந்தப் போராட்டங்களின் சின்னங்களிலிருந்தே அவர்கள் தமது பண்பாட்டு நிலையிலிருந்து விடுபடமுடியாமல் இருப்பதும் எத்தகைய விடுபாட்டை விரும்புவிறார்கள் என்பதும் தெரிய வருகிறது. தங்களைச் சமமானவர்களாகக் கருதப்படாத விடயங்களில், தங்களைச் சமமானவர்களாகக் கருதும்படி கேட்கிறார்கள். அதற்காக அவர்கள் தங்களுடைய வழக்கங்களை, நம்பிக்கைகளை விட்டுவிடுவார்களா? தமது இசை நாங்கள் பந்து உறவுகளை விட்டுவிடுவார்களா? அப்படி விடுவதில்லை. இது எங்களுக்கு மாத்திரமல்ல இந்தியச் சமுதாயத்திற்குள்ளும் இருக்கிறது.

இதில் ஒரு அடிப்படையான வரலாற்று உண்மையை நாம் அறிந்து கொள்ளல் வேண்டும். ஏற்ததாழ நமது சமூக உருவாக்கம் (Social formation) தோன்றிய காலம் முதலே சாதி அமைப்பும், வளங்களுக்கான பெறுவழிகளும் (Access to resources) சமனற்றாக இருந்து வந்துள்ளது. இந்தச் சமனற்ற தன்மை காரணமாக ஏற்ததாழ நாங்கள் குழும நிலைப் பண்பாடுகளை உருவாக்கிவிட்டோம். ஆனால் காலனித்துவம், பின்காலனித்துவம் ஆசிரியவை எங்களுடைய அடையாளங்களை மாற்றியுள்ளன. இந்தப் படிநிலைப் பண்பாட்டி நாளம், ஜூன் 2003

விருந்து (Hierarchical culture) நாம் வேறு மட்டங்களுக்குச் சென்றுள்ளோம், இந்தியர்களாக, தமிழர்களாக, சீக்கியர்களாக. இந்த மாற்றங்களுக்கு ஏற்ற வகையில் நமது மரபு வழிப்பண்பாடு நாம் மாற இடம் தரவேண்டும். ஆனால் அந்தந்தப் பண்பாடுக்குள்ளே உள்ள ஒடுக்கு முறை அம்சங்கள் இதற்கு இடந்தராததால் (காரணம்:- சமூகப் பொருளாதார அமைப்பு முற்றிலும் மாறாத தாலேயே). நாம் புதிய மட்ட நிலைகளுக்கு மாற்றுருப் பெறுகின்ற பொழுது நமது பாரம்பரியப் பண்பாட்டின் ஒடுக்கு முறை அம்சங்கள் காணப்பட வேண்டும். சமூக மாற்றத்தினாடாக இவை நடந்துகொண்டே இருக்கும். சிலவேளாகவில் இது பெரும் சிரமமாகவும் இருக்கலாம்.

தமிழகத்தை எடுத்துக் கொண்டால் சுதந்திரப் போராட்டத்தினுடேயும், சுதந்திரப் போராட்டத்திற்குப் பின்வந்த வளர்ச்சியினுடேயும் இந்த மாற்றங்களையும், மாற விரும்பாமையையும் காணலாம். பிராமணர், பிராமணர்ல்லாதார் என்ற பிரிவினையை இவ்வாறுதான் விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும். இந்தியா சுதந்திரம் பெற்று ஏற்றதாழ 50 வருடங்களுக்குப் பின்னர்தான் இந்தியாவின் அடிநிலை மக்களிடையே சமூக ஜனநாயகம் (Social Democracy) பிரக்கரு ஏற்பட்டுள்ளது. தலித் எழுச்சியை இவ்வாறாகத்தான் விளங்கிக்கொள்ளவேண்டும்.

தி.ஞா. : அப்படியெனில் இவர்களது குணாதிசயங்களிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படுமா?

கா.சி. : குணாதிசயங்கள் படிப்படியாக மாறும். அவரவர்களுடைய பொருளாதார வசதிக்கேற்ப அந்த நிலைமைகள் மாறும். அதற்குரிய பொருளாதார நியாயத்தை மாற்றினால், நிலைமை மாறும். மாறிய பொருளாதாரச் சூழலுக்கு கேற்பச் செயற்படுவோ. அதற்கேற்ப சமூக உறவுகளைக் கொண்டாடுவோ. அதற்கேற்ற வாழ்க்கை முறைகளை வைத்திருக்க விரும்புவா. பொருளாதாரச் சூழல் மாறும்பொழுது எமது அபிலாசைகள் மாறுகிறது. ஆனால் அதனை இந்தச் சமூகம் தடுக்கிறபோது அவர்கள் இந்தச் சமூகத்திற்கு எதிரானவர்களாகக் கிளம்புகிறார்கள். எழுத்தாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் சாதிவித்தியாசமே இல்லை. எழுத்தாளர்களிடையே எல்லா இடங்களிலும் ஒரு சமத்தவம் இருக்கிறது. இது நிச்சயமாக யாழ்ப்பாணத்தில் 50,60 களில் ஏற்பட்ட எழுத்தாளர் மலர்ச்சி இயக்கத்துடன் வந்த விடயம். எங்களுடைய சமூகம் ஒரு புரட்சிவெந்த சமூகமல்ல. புரட்சிவந்த சமூகம் என்பதன் கருத்து என்னவென்றால், முந்திய ஒரு பொருளாதார முறையிலிருந்து இன்னொரு புதிய பொருளாதார உறவு முறைக்கு போவதற்கான - அந்தப் பொருளாதார முறைகளுக்கேற்ற அதிகார அமைப்புகளை- அதற்கேற்ற ஆளனிகளை புதுக்கக்கொண்டுவருவதான் ஒரு மாற்றத்திற்கான பெயர்தான் Revolution - புரட்சி. எங்களுடைய சமூகத்தில் அந்தமாதிரியான புரட்சி ஏதும் ஏற்படவில்லை. அவ்வாறான புரட்சி ஏற்பட்டாகக் கருதப்பட்ட சீனாவிலும், ரஷ்யாவிலும், ஹாங்கோரியிலும் கூட அதற்கு முன்பிருந்த வழக்காறுகள் மிகப்படிப்படியாகத்தான் மாறின. அந்தப் பொருளாதார அமைப்பு மாறி அந்தப் பொருளாதார அமைப்பின் காரணமாக ஏற்படுகின்ற சூழல்கள் மாறுகிறபோது, அதற்கேற்ற ஒரு அதிகார அமைப்பு முறை - Power Structure வருகிறபொழுது - அந்த அமைப்பு முறைக்கான திருப்தி ஏற்படுகிற போதுதான் அது சரியாக வரும். அதில் எங்கேயோ ஒரு சிறிய பிரச்சினை

இருந்ததால்தான் 1917இல் தொடங்கியது 1988இல் விழுந்தது. அந்தப் பிரச்சினை காரணமாகத்தான் 47, 48 இல் வந்த சீனப்புரட்சியில் இவ்வளவு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

Internal Dimension என்கிற ஒன்று இருக்கிறது. அது மாறிக்கொண்டே வரும். படிப்படியாகத்தான் மாறும். அது சகல விஷயங்களிலும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும். உங்களுடைய உடை, மொழி, போன்றவற்றிலும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும். யாரைப்பார்த்து Sir என்று சொல்வது? அதற்காகத்தான் Comrade என்று வைத்தார்கள். எல்லோருக்கும் பொதுவான ஒரு சொல் - தோழர். இவ்வாறாக அமைப்புறை - அதிகார முறை மாறுகிறபொழுது சொாக்கள் மாறும், மொழிமாற்றம் ஏற்படும். இந்தமாதிரியான மாற்றங்கள் எங்களுடைய சமூகத்தில் ஏற்படவில்லை. ஆனால் அடிப்படையில் பொருளாதார மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. கல்வி, சுயமொழிக்கல்வி போன்றவற்றின் காரணமாக சகலரும் படிக்கின்றார்கள். படித்தபடியாலதான் உத்தியோகங்கள். உத்தியோகத்தினாலே தான் சமூக அந்தஸ்து ஏற்படுகின்றது. அதனால் சமூகம் மாறுகின்றபொழுது - அடிநிலையில் உள்ளவர்கள் மேலுக்கு வருகிறபொழுது படிப்படியாக அந்த அம்சங்கள் மாறும்; திடீரன்று மாறாது. அந்தமாற்றம் பொதுப்படையானதாக இருக்கவேண்டும். அதற்கு அரசியல் திசைநோக்கி, அரசியல் முகம்நோக்கி ஒரு சமூக முகம் நோக்கி அதனை வளர்த்துக்கொண்டு செல்லவேண்டும். இல்லாவிடில் ஆபத்து ஏற்படும். ஏனென்றால் குறிப்பாக இந்திய சமூகங்களில் - இலங்கையிலும் கூட ஒரு பிரச்சினை இருக்கிறது. என்னவென்றால், இந்தச் சமூகங்கள் பொருளாதாரம் மாற, அந்தஸ்து மேல்நிலைப்பட அவர்கள் மேல்நிலையில் உள்ளவர்கள் பின்பற்றுகின்ற பண்பாட்டு நியமங்களைப் பின்பற்றுவார்கள். அன்னமார்கோயில் வைரவர் கோயிலாக மாறும். வைரவர் பின்ஸளையாராக மாறுவார். அன்னமார் கோயிலுக்கு விளக்கு வைத்தவர், வைரவருக்கு விளக்கு வைக்க இயலாது. வைரவருக்கு விளக்கு வைத்தவர் பின்ஸளையாருக்கு வைக்க இயலாது. இந்தமாதிரியான மாற்றங்கள் படிப்படியாக வரும். நாங்கள் எல்லோரும் எங்களுடைய அந்தரங்கமான உறவுகளை இனசனங்களோடு வைத்துக்கொண்டு வெளியால் புழங்குகிறபோது அப்படிப் பார்ப்பதில்லை - கந்தோரில் பார்ப்பதில்லை. பஸ்ஸில் பார்ப்பதில்லை. முன்ஸர் பஸ்ஸில் பார்க்கப்பட்டது அதனால் சண்டை நடந்தது. முன்பெல்லாம் எனது குடும்பத்தவர் ஒருவர் பஸ்ஸில் போய்வந்தால், வேட்டியெல்லாம் தோய்த்துக் குளிப்பார். துடக்கு என்கின்ற ஒரு நம்பிக்கை - Sense of position என்கிற ஒரு நம்பிக்கை எங்களுடைய சமூகத்தில் இருக்கிறதல்லவா - அது தண்ணீரால்தான் வரும் தண்ணீரால்தான் போகும். இவையெல்லாம் படிப்படியாக மாறிக்கொண்டு வரும். உடுப்புகளை எடுத்துக்கொண்டால், என்னுடைய அம்மாவிற்கு சட்டைப் போடுகிற ஆக்களைக் காட்டமுடியாது. என்னுடைய பாட்டிசொல்வார், “அவள் சட்டைக்காரி - அப்படித்தான் பேசுவாள்” என்று. அவுக்குத்தெரியாது அவுடைய பூட்டப்பிள்ளைகள் எல்லோரும் இப்பொழுது சட்டைக்காரிகள்தான்! இவைகளெல்லாம் இப்பொழுது கட்டாயம் மாறும். அந்த மாற்றத்தை நாங்கள் பிரச்சனாக்கு மேற்கொண்டு செல்லவேண்டும். அதற்கொரு அரசியல் திசைநோக்கி வேண்டும். அவ்வாறு முன்னே செல்வதுதான் முற்போக்கு. அதற்குவேண்டிய போலிகெடின் கொடுப்பதுதான் மார்க்ஸியம். மாறாதோ

என்று கேட்டால் மாறாமல் விடாது. ஆனால் திடீரென்று மாறாது. படிப்படியாகத் தான் மாறும். முந்தினதையும் இல்லையென்று சொல்லாமல் இப்ப இருக்கிற மாற்றத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதாக இருக்கவேண்டும்.

எனக்குத் தெரிந்த ஒரு புகழ்பெற்ற மொழியியற் துறைப் பேராசிரியர் ஒருவர், இன்று இந்தோனீசியா நாளைக்கு இந்தியா என்று திரிகின்ற ஒரு மனிதர் இருக்கிறார். அவருடைய வீட்டில் அவரது தாயாரின் பெரிய படம் இருக்கிறது. தாயின் படத்தைப் பார்த்தபோது சட்டைகிடையாது - வெறும் தாவணி மாத்திரம்தான் போட்டிருந்தார். அவர்கள் சொல்லப்பட்ட கைக்கோள் முதலியார் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். நான் படத்தைப் பார்த்து மிகவும் சந்தோச மடைந்தேன். “இது அம்மாவின் படந்தான்” என்று அவர் எனக்குக் கூறினார். நான் சொன்னேன் “அம்மாவின் படம் என்பதிலும் பார்க்க இது குறிப்பிட்ட காலத்தின் வரலாறு” என்றேன்.

அப்போ மாறாது என்று எதையும் சொல்ல முடியாது.

இதைத்தான் கட்டிடக்கலையில் உள்ள சொல்லைக் கடன்வாங்கி கீழ்க்கட்டுமானம், மேல்கட்டுமானம் என்று கம்யூனிஸ்த்தில் சொல்வார்கள். உண்மையில் இப்போது அவற்றைக்கூட மார்க்ஸியவாதிகள் ஏற்றுக்கொள்வ நில்லை. Ravan williams என்பவர் சொன்னார், ‘மேல் கட்டுமானமும் தாக்கும், கீழ்க்கட்டுமானமும் மேல்கட்டுமானத்தைத் தாக்கும்’. ஒன்றின் அடிப்படையாக ஒன்று வளர்த்தெடுக்கப்படுமென்றால் அந்த வளர்க்கப்பட்டதும் எங்களைப் பாதிக்கும்.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் ‘குலம் வந்தேன் குணம் வந்த குடியும் வந்தேன்’ என்று சொல்கிறார். நாங்கள் சாதியோழிப்பு வேண்டுமென்றால் அந்தத் தேவாரத்தைத் தூக்கியெறிவதா? அதனைப் புரிந்துகொள்ள அல்லவா வேண்டும். அவர் தமிழுடைய நிகழ்வுகளைச் சொன்னதைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதனை நான் நம்புகிறேனோ என்றால் இல்லை. அதனையெல்லாம் மாணவர்களுக்குந்தான் படிப்பிக்கிறேன்.

‘நிலத்தளவே ஆகுமாம் நீராம்பல்; தான்பெற்ற குலத்தளவே ஆகுமாம் குணம்’ என்றார் ஓளவையார். அப்பொழுது இருந்த சமுதாயத்திற்கு அது சரியாக இருந்தது. இப்போது மாறிக்கொண்டு வருகிறது. காரணம் என்ன வென்றால் நாங்கள் சகலருக்கும் பொதுவான மானுடத்தில் கவனத்தைச் செலுத்துகிறோம். இது சம்மா வந்ததல்ல. இதில் ஒரு ஜனநாயக மரபு இருந்தது. அந்த ஜனநாயகம் அரசியல் ஜனநாயகமாக இருந்தது. பின்புதான் சமூக ஜனநாயகமாக மாறியது. ரஷ்யாவில் அந்தக் கட்சிக்குப் பெயர் Social democrats. எங்களுக்கு உண்மையில் சமுதாய ஜனநாயகம் ஏற்படவில்லை. அரசியல் ஜனநாயகம்தான் வந்துள்ளது. சமுதாய ஜனநாயகம் வரும்; அது படிப்படியாகத்தான் வரும். ஆனாலும் சமுகத்தில் சில வகைபாடுகள், Statification - ஒரு படிநிலை ஆக்கங்கள் இல்லாமல் போகாது. மனிதத்துவத்தை நோக்கிய முன்னேற்றத்தில் இவையெல்லாம் இல்லாமல் போகும்.

புலம் பெயர் இலக்கியம்

தமிழ் ஏழுத்தரவர் ஒவ்வொத்தன் மஹவை.

சிதம்பரநாதன் இரமேஸ்

ஒன்னெனி நிகழ்வின் நோக்கம் படைப்பிலக்கியவாதி ஒருவர் தம் ஆக்க இலக்கியப் படைப்புக்களை, எதனை உள்வாங்கி எத்தளத்தில் நின்று எந் நோக்கத்துக்காகப் படைத்தார் என்பதை வாசகருடன் பகிர்ந்து கொள்ளல் ஆகும். அதாவது படைப்பிலக்கியவாதி தன் கலை இலக்கிய அனுபவங்களை வாசகருடன் பகிர்தலாகும். இதன் அடிப்படையில் இந்நிகழ்வானது தாயக இதழின் ஆசிரியரும், கவிஞரும் கதையாசிரியரும், மார்க்ஸிய இலக்கிய விமர்சகருமான தணிகாசலம் அவர்களின் படைப்பு இலக்கிய அனுபவங்களை வாசகருடன் பகிர்ந்துகொள்ளாம் நிமித்தமாகவே அமைந்திருந்தது.

தணிகாசலம் அவர்கள் தம் முடைய இலக்கிய அனுபவங்களை வாசகருடன் பகிர்ந்து கொண்டார். அவரின் மனவெளியிலிருந்து வெளிப்பட்ட அனுபவ உணர்வுகள் சமூக அமைப்பை மாற்றி அமைப்பதற்குரிய சாசனமா கவும் சாதியத்துக்கு எதிரான போர்ப்பறையாகவும் அமைந்திருந்தன. இவரின் சமூகம் பற்றிய பார்வை இயக்கவியல் பொருள்முதல்வாத அடிப்படையிலேயே அமைந்திருந்தது. இவர் தம் மனவெளி அனுபவங்களை நன்மோட உத்தியில் அமைந்த, ஒரு நாவலைக் கவுரிச் செல்வதைப் போல வாசகருக்கு கவுரிச்சென்றா லும் இவரின் பேச்சானது இவரின் சிறுகதைகளைப் போலவே சொற்சிக்களத்துட வூம், காத்திரத் தன்மையுடனும் விளங்கியது என்றால் மிகையில்லை.

இதனைத் தொடர்ந்து செம்பியன் செல்வனின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க இலக்கிய ஆர்வலரும் மார்க்ஸிய விமர்சகருமான சி.கா.செந்தில்வேல் உரையாற்றினார்.

புலம் பெயர்ந்த ஆக்க இலக்கியம் பற்றி சி.கா.செ கூறும் போது “ஆரும்பத்தில் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலிருந்து ஏராளமான சஞ்சிகைகள் வந்தன என்றும் இன்று அவை இடைநடுவில் நின்றுவிட்டன என்றும் கூறிய அவர் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் வாழும் மக்களின் எதிர்காலச் சந்ததியினரால் ஆக்க இலக்கியங்களைப் படைக்க முடியுமா? என்ற கேள்வியையும் வாசகரை நோக்கி எழுப்பினார். அவர் தொடர்ந்து இதனைப் பற்றிப் பிரஸ்தாபிக்கையில் புலம் பெயர்ந்து சென்ற எழுத்தாளர்கள் அனைவரும் அனைத்துப் படைப் பிலக்கியங்களையும் படைத்து விட்டதாகவும், இனி அவர்களுக்கு எதனைப் படைப்பது என்ற கேள்வி எழுந்துள்ளதாகவும் இதனால் அவர்கள் வீண் வாதப் பிரதிவாதங்களில் ஈடுபட்டு வீணானக் காலத்தைப் போக்குகிறார்கள்”

என்றும் கூறினார். புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளனின் ஆக்க இலக்கியங்களைத் தேடிப்படிக்கும் வாசகன் என்னும் முறையில் சி.கா.செ.வின் இப் பேசின் உண்மை நிலைகளை மதிப்பிடவேண்டிய தேவை என்னுள் எழுந்துள்ளது.

முதன் முதல் கே.எம்.வேணுகோபால் அவர்களால் புகலிட இலக்கியம் என அழைக்கப்பட்ட புலம் பெயர்ந்த இலக்கியங்கள் தம் சொந்த நாட்டை விட்டுப் புலம் பெயர்ந்து சென்று மேற்கு ஜோரோப்பிய நாடுகள், ஸ்கண்டி நேவிய நாடுகள், கண்டா, அவுஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளில் வாழும் தமிழரால் அங்கிருந்து படைக்கப்படும் இலக்கியங்களையே குறித்து நிற்கிறது. இந்நாடுகளிலிருந்து கையெழுத்துப் பிரதிமுதல் அச்சுப்பத்திரிகை வரை 100 இதழ்கள் இதுவரை வெளிவந்துள்ளன என வேணுகோபால் கூறுவார். உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலிருந்தும் வெளிவரும் இச்சஞ்சிகைகள் கணல இலக்கியம், அரசியல், பெண்ணியம், தத்துவார்த்தம், சினிமா எனப் பல்வேறு தளங்களில் இயங்குவதுடன் உருவத்தாலும் உள்ளடக்கத்தாலும் வேறுபட்டவையாகவும் விளங்குகின்றன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறு புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலிருந்து வெளிவரும் சஞ்சிகைகளில் காலம், தேடல், பொதிகை, தாயகம், நான்காவது பரிமாணம், செந்தாமரை, தமிழ் ஏழில், புன்னகை மலர் போன்ற சஞ்சிகைகள் கண்டாவிலிருந்தும்; ஒசை, மெளனம், கண், சமர், எக்ஸில், எரிமலை, உயிர்நிழல் போன்ற சஞ்சிகைகள் பிராண்ஸிலிருந்தும்; பனிமலர், தாகம், நாழிகை, போன்ற சஞ்சிகைகள் இங்கிலாந்திலிருந்தும்; மரபு, அக்கினிக் குஞ்ச போன்ற சஞ்சிகைகள் அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்தும்; கவுகெள், சக்தி போன்ற சஞ்சிகைகள் நோர்வேயிலிருந்தும்; தூண்டில், நமது குரல், புதுமை, தேன், சிந்தனை, ஊதா போன்ற சஞ்சிகைகள் ஜேர்மனியிலிருந்தும்; ஆகுதி எனப்படும் சஞ்சிகை நெதர்லாந்திலிருந்தும் வெளிவருகின்றன. இதனைவிட முகரம், புலம், அம்மா, அசை, மஞ்சரி போன்ற சஞ்சிகைகளும் புலம் பெயர்ந்த இலக்கிய ஆர்வலரால் வெளியிடப்படும் சஞ்சிகைகளாகும்.

இச்சஞ்சிகைகளில் நமது குரல், சக்தி, ஊதா போன்ற சஞ்சிகைகள் பெண்களால் வெளியிடப்படுகின்றன. இவை பெண்களின் பிரச்சினைகளை அடையாளம் காட்டுவதுடன் அவை குறித்த விழிப்புணர்வையும் மக்கள் மனதில் ஏற்படுத்துகின்றன. ஜேர்மனியிலிருந்து வந்த ஊதா இதழானது பெண்களின் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக்கொள்ளும் ஊடகமாகவே செயற்பட்டது எனலாம்.

இலங்கை அரசால் தமிழனுக்கு இழைக்கப்பட்ட அந்திகளை எடுத் துரைப்பதற்காகத் தாகம் இதழ் வெளிவந்ததைப் போலவே தாயகம், எரிமலை, சமர் போன்ற சஞ்சிகைகளும் வெளிவந்தன. இதில் எரிமலை என்னும் சஞ்சிகை தமிழ் ஈழ விடுதலைப் போராட்டம் பற்றியும், போராளிகள் பற்றியும், போராடிய களங்கள் பற்றியும் பேசுகின்ற சஞ்சிகையாக இன்றுவரை வெளிவந்தவண்ணம் உள்ளது. பனிமலர், அசை போன்ற சஞ்சிகைகள் மார்க்ஸியம், தேசியம் பற்றியும் பேசும் சஞ்சிகைகளாக உள்ளன. இதில் அசை தனியே மார்க்ஸியம் பற்றிப் பேசாது பெண்ணியம் உலகமயமாக்கல், ஆண்சமபால் உறவு இயக்கத் தின் வரலாறு பற்றியும் பேசுகிறது. முகரம், உள்முகம் போன்ற சஞ்சிகைகள் முழுக்க முழுக்க கவிதைகளுக்கான ஏடாக உள்ளன. இதில் உள்முகம் கவிதைகளுக்கான அரையாண்டு இதழாகும். உயிர் நிழல், எக்ஸில், அம்மா,

மெளனம், புலம், அ,ஆ,இ,ஒ. போன்ற ஏனைய சஞ்சிகைகள் கலை இலக்கிய உணர்வுகளை வெளிக்கொணரும் சஞ்சிகைகளாகவே உள்ளன. இதில் அ,ஆ,இ, என்னும் சஞ்சிகை ஒருமுறை புகலிட சிறுகதைகளை உள் வாங்கி சிறப்பிதழாகவும் பிரசரித்தது.

இவ்வாறு வெளிவந்த பல சஞ்சிகைகள் செந்தில்வேல் அவர்கள் கூறியபடி காலப்போக்கில் இடைநடுவில் நின்று விட்டன என்பது உண்மைதான். ஆனால் இவ்வாறு வெளிவந்த எல்லாச் சஞ்சிகைகளும் ஓட்டு மொத்தமாக நின்று விடவில்லை. மற்றும் இனி வரும் காலங்களில் இச்சஞ்சிகைகள் அனைத்தும் நின்றுவிடுவதற்கு இவை தனிமனித முயற்சியால் மட்டும் உருவாக்கப்பட்டதல்ல. கலை இலக்கியக் குழுக்களின் வெளியீடாக வரும் சஞ்சிகைகளே அதிகாவில் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலிருந்து வெளிவருகின்றன. இவ்வாறு இந்நாடுகளிலிருந்து சஞ்சிகைகளை வெளிக்கொணரும் குழுக்களாக கண்டாவில் இயங்கும் காலம் இலக்கியக்குழு, தேடல் பதிப்பகம், இங்கிலாந்தில் இயங்கும் தமிழ் மக்கள் புதிய கலாசாரக்குழு, தமிழ் நலன்புரிச்சங்கம், பிரான்சில் இயங்கும் எக்ஸில், நெதர்லாந்தில் இயங்கும் இலங்கை கலாசார குழு, ஜேர்மனியில் இயங்கும் தூண்டில், நோர்வேயில் இயங்கும் கவுகெள் சதிப்பகம், போன்றவற்றை உதாரணமாகக் கூறலாம்.

இக்குழுக்கள் யாவும் கூட்டுறுப்பற்சியின் அடிப்படையிலேயே தத்தம் சஞ்சிகைகளை வெளிக்கொணருகின்றன. ஆயினும் குழுக்களுக்குள் ஏற்படும் தலைமைத்துவப் போட்டிகள், கருத்து முரண்பாடுகள், தனிமனித விரோதம், வேலைப்பழக்கள் எனப் பல்வேறு காரணங்களால் இக்குழுக்கள் பல இடைநடுவில் உடைந்து போனதும் வரலாறு கண்ட உண்மை.

சி.க.செந்தில்வேலால் எழுப்பப்பட்ட புலம் பெயர்ந்த இலக்கிய வாதிகளால் இனிவரும் காலப்பகுதியில் தமிழில் இலக்கியத்தைப் படைக்க முடியுமா? என்ற வினாவுக்கு எழுந்தமாதிரியாக எடுத்தவுடன் விடை கூறமுடியாது. புலம் பெயர்ந்த சமூகத்தில் உருவாகும் இரண்டாம் முன்றாம் தலைமுறையால் எதிர்வரும் காலப்பகுதியில் எந்தளவுக்கு தமிழில் இலக்கியப்படைப்பைப் படைக்க முடியுமென்பதைத் திட்டவட்டமாகக் கூறமுடியாது. புலம் பெயர்ந்த நாட்டில் வளரும் குழந்தை புலம்பெயர்ந்த அந்நாட்டு மொழியையே கற்று அம்மொழியிலேயே பேசவும் எழுதவும் வேண்டியளதால் எந்தளவில் தன் தாய் மொழியான தமிழைக் கற்று பேசவும் எழுதவும் முடியும் என்பதை உறுதியாகக் கூற முடியாது. சேரன், மூன்றாவது மனிதனுக்கு அளித்த பேட்டியில் சியாம் செல்லத்துரையின் எழுத்துக்களை ஆதாரம் காட்டிப் பேசும் போது, புலம் பெயர்ந்த சமூகத்தில் உருவாகும் இனிவரும் தலைமுறையினர் ஆங்கிலத்தில் தான் எழுதுவார்கள் ஆனால் வாசிக்கிற போது அவர்களின் உணர்வதற்கிறனும் அனுபவமும் தமிழ்நிலைப்பட்ட அனுபவமாகவே இருக்கும் என்றார். ஆனால் புலம் பெயர்ந்த சமூகத்தில் உருவாகும் தலைமுறையினர் ஆங்கிலத்தில் தான் எழுதுவார்கள் ஆனால் வாசிக்கிற போது அவர்களின் உணர்வதற்கிறனும் அனுபவமும் தமிழ்நிலைப்பட்ட அனுபவமாகவே இருக்கும் என்றார். ஆனால் புலம் பெயர்ந்த சமூகத்தில் உருவாகும் தலைமுறையினரான ஆங்க இலக்கியப் படைப்பாளிகளால் எந்தளவுக்கு தமிழ் மூல அறிவைப் பெற்று அதனைக் கிரகித்து உள்வாங்கிப் பிரயோகிக்க முடியுமோ அந்தளவுக்கு தமிழ் இலக்கியப் படைப்பை அவர்களால் படைக்க முடியுமெனலாம்.

மற்றும் சி.கா.செ கூறிய “புலம் பெயர்ந்த படைப்பிலக்கியவாதிகள்

அனைத்து படைப்பிலக்கியங்களையும் படைத்துவிட்டனர். இனி அவர்களால் எதனையும் படைக்க முடியாது” எனக் கூறும் கருத்தை எவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாது. காரணம், புலம் பெயர்ந்த இலக்கியவாதிகள் தம்மாலான ஆக்க இலக்கியங்களை புதிய உருவக உள்ளடக்கக்களை உள்ளவாங்கி நேர்த்தியான முறையில் படைத்துக்கொண்டே உள்ளனர் எனலாம். ஈழத்தோடு ஒப்பிடும்போது அவர்களின் இலக்கியப்படைப்புக்கள் காத்திரத்தன்மை உடைய தாகவே உள்ளன.

இலங்கையிலிருந்து புலம் பெயர்ந்த நாடுகளுக்குச் சென்று இலக்கியம் படைக்கும் இலக்கிய கர்த்தாக்களை இருவகையில் வைத்து நோக்கலாம். முதல் வகையினர் எனப்படுவோர் ஆரம்ப காலங்களில் தாய் நாடான இலங்கையிலிருந்து தம் படைப்பு முயற்சிகளை மேற்கொண்டுவிட்டு அதனைப் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலும் தொடர்பவர்கள். (உ-ம்) எஸ் பொன்னுத்துரை, வ.ஜூ.ச. ஜெயபாலன், சேரன், முருசுபதி, இளவாலை விஜேந்திரன், நட்சத்திர செவ்விந் தியன், மு.நித்தியானந்தன், ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம், இ. பி அரவிந்தன்.

இரண்டாவது வகையினர் எனச் சொல்லத் தக்கவர்கள், புலம் பெயர்ந்த நாட்டிற்குச் சென்று முதல் முதல் அங்கிருந்தபடியே இலக்கிய ஆக்கங்களைப் படைத்தவர்கள். இவர்களுக்கு உதாரணமாக பிரதீபா தில்லைநாதன், தான்யா, சுமதி ரூபன், சுவிஸ் ரவி, துர்க்கா, புல்பராஜா, சுரேஸ் கனகராஜா, கி.செ.துறை, பிரசாந்தி சேகர்.

மேற்குறிப்பிட்டோர் தவிர்ந்த ஆழியன் குமார் மூர்த்தி, ஆணந்தபிரசாத், சக்கரவர்த்தி, திருமாவளவன், கலாமோகன், நட்சத்திர செவ்விந்தியன், இளவாலை விஜேந்திரன், கி.பி. அரவிந்தன் ஆகியோர் ஈழத்தில் எழுதினாலும் கண்டாவுக்குச் சென்ற பின்னரே மக்களால் நன்கு அறியப்பட்டவர்களாகவும் தமிழ் ஆக்க இலக்கியவிசையில் வைத்து எண்ணத்தக்கவர்களாகவும் உள்ளனர்.

சிறுகதை ஆசிரியரான அமரர் குமார் மூர்த்தி என்பவர் ‘காலம்’ இதழை வளமாக்கியவரும் வலுப்படுத்தியவரும் ஆவார். இவரைப் போலவே ஆணந்த பிரசாத் ‘காலத்தில் கவிதை கட்டுரைகளை வரைந்ததுடன் நின்று விடாது தேடல், தமிழ் எழில், பார்வை போன்ற சஞ்சிகைகளிலும் தன் ஆக்கங்களை வரைந்தவர். அதைப் போலவே கி.பி. அரவிந்தன் பாலம், பனிமலர், ஒசை ஆகிய சிறு சஞ்சிகைகளில் ஆக்கங்களை எழுதி நன்கு அறியப்பட்டவர். இலக்கிய விமர்சகரும் ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாளியுமான நட்சத்திர செவ்விந்தியனும் புலம், எக்ஸில், உயிர்நிழல், காலச்செவடு, முன்றாவது மனிதன் எனப் பல சஞ்சிகைகளில் எழுதி வருபவர். இலங்கையில் சரிநிகர் வருகையுடன் தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொண்ட ஆத்மா, ஏனம், றஸ்மி, தேவ அபிரா வரிசையில் எண்ணத்தக்கவரான இவர், பத்நாபஜயரின் பல தொகுப்புக்களிலும் எழுதி வருபவர். நட்சத்திர செவ்விந்தியன் வரிசையில் வைத்து எண்ணத்தக்கவரான பிறிதொரு கவிஞர் இளவாலை விஜேந்திரன் ஆவர்.

நட்சத்திர செவ்விந்தியனைப் போல் பத்மநாபஜயரின் தொகுப்புக்களில் எழுதி வரும் இவர் ஒசை, மெளனம், அ,ஆ,இ, பனிமலர், மரபு (அவுஸ்திரேலியா) சக்தி, நண்பன் (நோர்வே) ஆகிய இதழ்களினுடாக நன்கு அறியப்பட்டவர். இவரின் ஆரம்பகாலக் கவிதைகள் சில சரிநிகளிலும் வெளிவந்துள்ளன.

இவர்களைப் போலவே பத்மநாப ஜயரின் தொகுப்புக்களில் எழுதி வரும் ஆழியான உயிர்நிழல், கணையாழி, முன்றாவது மனிதனிலும் தன் கவிதை ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தியவர்.

சக்கரவர்த்தி, திருமாவளவன், பிரதீபா தில்லைநாதன் ஆகியோர் சிறுகதை, கவிதை என இரு வேறுப்பட்ட இலக்கிய வடிவங்களினுடாகத் தம் ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தியவர்கள். இதில் சக்கரவர்த்தி நான்காவது பரிமாணம், காலம், மஞ்சி, எக்ஸில், முகரம் ஆகிய சிறுசஞ்சிகைகளில் தன் சிறுகதை, கவிதைகளை வெளிக்கொணர்ந்தவர். 39 புலம் பெயர்ந்த எழுத் தாளரை உள்ளடக்கிய ‘பனியும் பணையிலும் கூட இவரின் சிறுகதை ஒன்று வெளிவந்துள்ளது. இதே போல் திருமாவளவனும் தாயகம், சூரியன், ஈழநாடு, முகரம், எக்ஸில், உயிர்நிழல் இனியும் ஆள்கொள் ஆகிய சிறுசஞ்சிகைகளில் எழுதியவர். மக்களால் நன்கறியப்பட்ட இவர் சபாலிங்கத்தின் 5 வது நினைவு மலரான ‘தோற்றுத்தான் போவோமா’ வில் கவிதையை வரைந்தவர். அன்மையில் வெளிவந்து நின்றுபோன வாரமலரான ‘நிகரியில் கூட இவரின் சிறுகதை ஒன்று வெளிவந்திருந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கண்டாவுக்குச் சென்று அங்கிருந்து எழுதியவர்களில் மிகவும் முக்கிய மானவராக அடையாளம் காணப்படக்கூடியவர்களில் வைத்து எண்ணத் தக்கவராக பிரதீபா தில்லைநாதன், சியாம் செல்லத்துரை இருவரையும் கூறலாம். ஏராளமான சிறுகதை கவிதைகளை எழுதியவராக பிரதீபா விளங்கி யிருக்கின்றார். உயிர் நிழலில் இவர் எழுதிய ஜனனி, காய்ச்சலில் சோகை பிடித்த.. என்ற இரு சிறுகதைகளும், ‘கண்ணில் தெரியுது வானத்தில் வெளிவந்த இனில் பழந் தேவதைகள், தூசி படிந்த வீணை, கொஞ்சம் நினைவுகள் என்ற சிறுகதையும் புதிய உருவக உள்ளடக்கங்களை உள்ளவாங்கி நேர்க் கோட்டுத் தன்மையற்ற படைக்கப்பட்ட சிறுகதைகளாகும் இவர்களைப் போல் அல்லாது ஆங்கிலத்தில் நாவல், கட்டுரைகளை எழுதிவரும் சியாம் செல்லத் துரையும் படைப்பிலக்கிய வரிசையில் வைத்து எண்ணத்தக்கவர் ஆவார்.

இப்புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலிருந்து வெளிவந்த சஞ்சிகைகள் அனைத்தும் ஒட்டு மொத்தமாக புலம் பெயர் ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாளிகளின் படைப்புக்களை மாத்திரமே தாங்கி வந்தன என்று சொல்வதற்கில்லை. ஈழத்து படைப்பாளிகள் பலர் இதில் எழுதி உள்ளனர். பேராசிரியர்களான சி.சிவசேகரம், கா.சிவதம்பி, சித்திரலேகா மெளனகுரு, மலர்ச்செல்வன், நீர்கொழும்பூர் முத்து விங்கம், நந்தினி சேவியர், மு. பொன்னம்பலம், தி. ஞானசேகரன், ச.வில்வரத் தினம், அம்ரிதா ஏயெம், க.நீலாம்பிகை, உமாதேவி, ஞானசக்திகணேசன், சாந்தன், எஸ்போஸ், ரவி வர்மன், என இப்படியை அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம்.

சிறுசஞ்சிகைகளைப் போலவே புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலிருந்து ஏராளமான சிறுகதைத் தொகுப்புக்கள், கவிதைத் தொகுப்புக்கள், நாவல்கள் பல வெளிவந்துள்ளன.

புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலிருந்து வெளிவந்த சிறுகதைத் தொகுப்புக்களாக குமார் மூர்த்தியின் முகம் தேடும் மளிதன், சக்கரவர்த்தியின் யுத்தத்தின் இரண்டாம் பாகம், குழந்தை வேலின் தெருவில் அலையும் தெய்வங்கள், அவஞக்குள் ஓருத்தி, அ.முத்துவிங்கத்தின் வடக்கு வீதி, கலாமோகனின்

நில்டை, புலம்பெயர்ந்த பெண்களின் சிறுகதைகளை உள்ளடக்கிய புது உலகம் எமை நோக்கி, எஸ்.பொ.வின் ஆண்மை, அவா, 39 புலம் பெயர்ந்த கதைஞரின் புதுக்கதைகளை உள்ளடக்கிய பனியும் பணையும், மாத்தளை சோழவின் அவர்களின் தேசம் போன்றவற்றைக் கூறலாம்.

இதே போல் ஏராளமான கவிதைத் தொகுப்புக்களும் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலிருந்து வெளிவந்துள்ளன. உதாரணங்களாக திருமாவளவளின் பனிவயல் உழவு, ஆணந்த பிரசாத்தின் ஒரு சுயதரிசனம், சக்கரவர்த்தி, பிரதீபா தில்லைநாதன், திருமாவளவன் மூவரும் எழுதிய யுத்தத்தை தின்போம், நட்சத்திர செவ்விந்தியனின் வசந்தம் 91 (கண்டாவில் நான்காவது பரிமாணம் பதிப்பக்த்தாரால் வெளியிடப்பட்டாலும் இதில் பெரும்பாலான கவிதைகள் சரிநிகிரில் எழுதப்பட்டனவை) எப்போதாவது ஒருநாள், அரவிந்தனின் முகம்கொள், கனிவின் மீதி புகவிடப் பெண்களின் தொகுப்பாக வெளிவந்த மறையாத மறுபாதி, நா.கண்ணனின் உதீரி இலைக்காலம், ஜெயபாலனின் ஒரு அகதியின் பாடல், இளவாலை விஜேந்திரினின் நிறமற்றுப்போன கனவுகள்.

அழியானின் உரத்துப்பேசு, செழியனின் ஆளற்ற தனித்த தீவுகளில் நிலவு சரமற்ற மழை போன்ற கவிதைத் தொகுதிகளை உதாரணமாகக் கூறலாம்.

சிறுகதை கவிதைகளைப் போலவே ஏராளமான நாவல்களும் புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களினால் எழுதப்படுகின்றன. ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியத்தின் தேம்ஸ்நதிக்கரையில், பனிபெய்யும் இரவு, உலகெல்லாம் வியாபாரிகள், வசந்தம் வந்து போயில்லது, சோபாசக்தியின் கெரில்லா, பொ.கருணா கரமுர்த்தியின் ஒரு அகதி உருவாகும் நேரம் (தி. ஜானகிராமன் நினைவாக 1994 இல் கணையாழி நடாத்திய குறுநாவல்போட்டியில் தெரிவு செய்யப்பட்ட நாவல்) அக்கரைப்பற்று கோளாவில் பனங்காடு கிராமங்களைச் சித்திரிக்கும் விமல் குழந்தை வேலின் முற்றத்து மல்லிகை, செழியனின் ஒரு நாட் குறிப்பி விருந்து போன்ற நாவல்களை புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலிருந்து வெளிவந்த நாவல்களுக்கு உதாரணமாகக் கூறலாம்.

இதனை விட புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளர் பலர் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளிலும் ஈடுபடுகின்றனர். இவ்வாறு மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வருபவர்களாக எஸ்.பொன்னுத்துரை, சேரன், கலாமோகன், விமலநாதன், கீதாரங்கனி, பாரத்தாசன், சகீந்த்ரன், யமுனாராஜேந்திரன் என்போன்ற உதாரணத்துக்குக் காட்டலாம். புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலிருந்து வெளிவந்த மொழிபெயர்ப்பு நாவலாக எஸ்.பொன்னுத்துரையின் காலா, தேம்பி அழாதே பாப்பா, என்.கே மகாவிங்கத்தின் சிதைவுகள் போன்றவற்றையும் கூறலாம். இவ்வாறு புலம் பெயர்ந்த நாட்டிலிருந்து வெளிவந்த மொழிபெயர்ப்பு சிறுகதைத் தொகுதியாக த.தாமகுலசிங்கத்தின் தாயைக் கூறலாம். இது அனைவர் எழுதிய 16 சிறுகதைகளின் தமிழ் வடிவமாகும். மற்றும் யமுனா ராஜேந்திரன் எனக்குள் பெய்யும் மழை என்னும் தலைப்பில் 22 ஆசிய கவிகளின் கவிகளை மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

இவை தவிர்ந்த இலக்கிய முயற்சிகள் என நோக்குகையில் இலக்கிய சிருஷ்டிகள்தாக்கள் தாம் ஆரம்பத்தில் தாய் நாட்டில் எழுதிய நூல்களை புலம் பெயர்ந்த நாட்டில் மீள்மதிப்பு செய்கின்றனர். இவர்களுக்கு உதாரணமாக

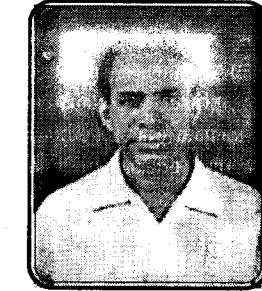
எஸ்.பொ, மாத்தளை சோழவை கூறலாம். இது மாத்திரமன்றி புலம் பெயர்வு எழுத்தாளர்கள் தாம் ஆரம்பகாலத்தில் எழுதிய கட்டுரை, விமர்சனம், கவிதைத் தொகுப்புகள் நேர்காணல்களை தொகுத்து நூலுருவாக்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். இந்த வகையில் எஸ்.பொன்னுத்துரை, தான் ஆரம்பகாலத்தில் எழுதிய கட்டுரை, விமர்சனம், நேர்காணல்களைத் தொகுத்து இனி ஒரு விதி செய்வோம். என்னும் பெயரில் ஒரு நூலை ஆக்கி உள்ளார். இவரைப் போலவே சேரனும் தான் ஆரம்பகாலத்தில் வீரகேசரி, சரிநிகர், செந்தாமரையில் எழுதிய பத்தி எழுத்துக்களைத் தொகுத்து உயிர் கொல்லும் வார்த்தைகள் என்னும் நூலையும், தன் கவிதைத் தொகுதிகள் யாவற்றில் வெளிவந்த முக்கிய கவிதைகள் நூற்றினை எடுத்து இப்பொழுது இறங்கும் ஆறு என்னும் நூலையும் அளித்துள்ளார். இதே போல் ஜெயபாலனின் வெளிவந்த கவிதைகளில் பெரும்பாலானவற்றை உள்ளடக்கி ஜெயபாலன் கவிதைகள் என்ற பிறிதொரு நூலும் வெளிவந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவர்களைப் போலவே புலம் பெயர் வாதிகளின் இலக்கியங்களை நாடு தமுவிய ரீதியில் உலகறியச் செய்த பத்மநாப ஜெயரின் பணிகளும் மறக்க முடியாதவை. இவர் 5 தொகுப்புக்களை வெளிக்கொண்ந்து உள்ளார் எனக் கூறப்படுகின்றது. ஆயினும் இலங்கையில் கிடைக்கப் பெற்ற தொகுப்புக்களாக இனியும் ஆள்கொள், இன்னுமொரு காவடி, யுகம் மாறும், கண்ணில் தெரியுது வானம் ஆகியவற்றைக் கூறலாம்.

ஆகவே இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்கும்போது, ஈழத்தைப் போலவே புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலும் இலக்கியக் களம் விரிந்து கொண்டே வந்துள்ளது என்பதை அறியலாம். இலக்கிய ஊற்று என்றுமே வற்றுவது இல்லை. அது ஆறுகளைப் போல முன்னோக்கியதாகவே ஓடிக் கொண்டிருக்கும். அது தன் உருவ உள்ளடக்கங்களைக் காலம் தோறும் மாற்றிக் கொள்ளுமே தவிர அது என்றேனும் நின்று விடுவது இல்லை. சி.கா.செ. அவர்கள் புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளர் அனைவரும் தாம் புலம் பெயர்ந்து சென்ற அனுபவங்கள் அனைத்தையும் படைப்பில் கொண்டுவேந்து விட்டனர் என்ற கருத்துடன் இயைந்த வகையில் “புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளர் தம் இலக்கியப் படைப்புக்கள் அனைத்தையும் படைத்து விட்டனர்” எனக் கூறியிருந்தால் அதனை ஓரளவுக்கு ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளனின் ஆக்க இலக்கியம் நின்று விட்டது. இனி அவர்களிடமிருந்து வருவதற்கு ஒன்றும் இல்லை எனக் கூறியிருந்தால் அக்கருத்தை எவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாது. அத்தோடு சி.கா.செ.கண்ட ஒரு சில படைப்பாளிகள் வீண் வாதப்பிரதிவாதங்களில் ஈடுபட்டு வீணைக் காலத்தைக் கழித்துக்கொண்டு இருக்கலாம். ஆனால் எல்லாப் படைப்பாளிகளையும் சி.கா.செ ஒட்டுமொத்தமாக வீணவாதப் பிரதிவாதங்களில் ஈடுபட்டு வீணைக் காலத்தைக் கழிக்கிறார்கள் எனப் பார்ப்பது தவறு. அவ்வாறு வீணைக் காலத்தை கழிப்பவர்ல்ல புலம் பெயர்ந்த படைப்பாளிகள். இவர்கள் இன்றைய நிலையில் தமிழின் தேவையறிந்து அமைப்பியல், பின் நவீனத்துவமென பலவேறு வாதங்களை உள்ளடக்கி அதற்கேற்ப படைப்புக்களை சிருஷ்டித்துக் கொண்டுள்ளார் என்றால் மிகையில்லை.

நழுத்து இலக்கிய நம்பிக்கைகள் ~ 5

அ.ச.பாய்வா

கடந்த சில வருடங்களில் கவிதை, சிறுகதை ஆகியவற்றில் அடுத்தடுத்துப் பரிசுகளைப் பெற்று அசத்தினார் ஒரு இனம் எழுத்தாளர். அவர் பெயர் அ.ச.பாய்வா. கவிதை, சிறுகதை எதுவானாலும் அதில் புதுமை செய்தார். இலக்கியவாதிகளின் கவனத்தை ஈர்த்தார்.

வானோலியில், மெல்லிசைப்பாடல்கள்- கவிதைகள். பத்திரிகைகளில் கவிதைகள், கட்டுரைகள், சிறுகதைகள். (வீரகேசரி, மித்திரன், தினக்குரல், தினகரன், சுடர்ஜுளி, சரிநிகர், தொண்டன், வெற்றிமணி, எனப் பல வகைத்தான் பத்திரிகை/ சஞ்சிகைகள் ஆகியவற்றில் இவரது ஆக்கங்கள் வெளிவந்திருப்பது இவரது எழுத்தின் ஆற்றலுக்கான ஒரு அங்கீகாரம் எனக் கொள்ளலாம்).

இவைமட்டுமல்ல மட்டக்களப்பில் பல முக்கியமான சிறப்பு மலர்களில் இவரது ஆக்கங்கள் முக்கிய இடத்தைப் பிடித்திருக்கின்றன. மட்டக்களப்புப் பிரதேச கலாசாரப்பேரவை ஆண்டுதோறும் நடாத்தும் இலக்கியப் போட்டி களில் 1996-2000 (வருடங்கள்) அடுத்தடுத்து சிறுகதைக்கான முதற் பரிசை இவர் பெற்றிருக்கிறார். இச்சிறுகதைகள், கலாசாரப் பேரவையின் சிறப்பு மலரான ‘தேனகம்’ ஏட்டில் பிரகரமாகியுள்ளன. (அவை -அப்பா, ஆசாரங்கள், யாரும் இங்கே தீர்ப்பிடலாம் முதலியன).

இரண்டொரு வருடங்கள் இப்போட்டிகளில் கவிதையிலும் முதல் பரிசு பெற்றிருக்கின்றார். (காத்திருப்பேன், மீட்டுத் தரும் தெய்வம், பாணிச் சேவல், மீண்டும் ஓர் பெளர்னாமி)

இவ்வாறே தொண்டன் நடாத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் ‘போர்க்கால விதவைகள்’ 2ம் பரிசு பெற்றது.

இவரது முதல் தொடர்க்கதை ‘கனவிடை தோய்ந்து...’ மட்டக்களப்பின் பிரபல ஏடான் ‘தொண்டன் மாதசஞ்சிகையில் ஆரம்பமாகி 4வது அத்தியாயத் துடன் இடைநிறுத்தப்பட்டது.

காரணம் என்ன? சள்பென்ஸ! உண்மையான காரணம் அ.ச. பாய்வாவுக்கே தெரியாது.

இதனால் நாவலுக்கு முழுக்குப்போட்ட பாய்வா, பல வருடங்களின் பின் மனதைத் தேற்றிக்கொண்டு மீண்டும் நாவலில் கைவைத்துள்ளார்.

இலங்கையின் பிரபல இலக்கிய அமைப்பான ‘சாகித்தியக் கலாபிரஸாதினி’ நடாத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் ஒருமுறை இவரது சிறுகதைக்கு முதற்பரிசு கிடைத்துள்ளது. ஆனால் அப்போது (கலவரகாலத்தில்) இலங்கையில் நிலவிய

குழநிலை காரணமாகக் கொழும்பு சென்று பரிசுப்பு விழாவில் கலந்துகொள்ள முடியவில்லை. சர்வசாதாரணமாக, மிக அலட்சியமாக அவர் இதைச் சொன்னார்.

**இரா.நாகலிங்கம்
(அன்புமணி)**

இலக்கியத்துறையைவிட இசைத் துறையிலும் இவர் அபார திறமை பெற்றவர். 16 வாத்தியங்களை வாசிக்கும் வல்லமை பெற்றவர். இவர் இசையாமைத்த பல பாடல்கள் ஒலிநாடாவாகியுள்ளன. தான் இயற்றும் பாடல்மாங்குஷ்டார் நானே இசையமைத்துத் திருப்தி காண்பது இவரது இயல்பு.

பல மெல்லிசை அரங்குகளில் இவர் தோன்றிப் பாராட்டுப் பெற்றுள்ளார். கவியரங்குகள் இவரது மற்றொரு களம். பல கவியரங்குகளில் புரட்சிகரமாக எதையாவது சொல்லி ‘அப்ளாஸ்’ வாங்கிவிடுவார்.

பிரதேச மட்டத்தில் அவ்வப்போது நடைபெறும் சில விழாக்களில் அல்லது நாடக மேடையேற்றங்களில் இவரைக் காணலாம்.

27-10-1948ல் முதூர் என்னும் கொட்டியாரப்பற்றுக் கிராமத்தில் பிறந்த இவரது முழுப்பெயர் அன்றனி சத்தியசீலன் பாய்வா. (பிரபல எழுத்தாளர் வ.அ.இராசரத்தினத்தின் சொந்த ஊர்தான் முதூர்) தந்தை பெயர் செபத்தியன் அன்றனி பாய்வா. தாயார் அன்றனி பீலிக்ள் பாய்வா)

முதூர் பாசாலையில் தனது ஆரம்பக் கல்வியைப் பூர்த்திசெய்த இவர், திருமலையில் உள்ள தி/புனித குசையப்பர் கல்லூரியில் தனது உயர்கல்வியைப் பூர்த்தி செய்தார். க. பொ. த. தராதரத்துடன் கிராமசேவகர் உத்தியோகம் பெற்று தற்போது மட்டக்களப்பில் கடமை புரிகிறார். இளைய தலைமுறை எழுத்தாளர்களில் நம்பிக்கை நட்சத்திரமாகத் திகழும் இவர், பரவலாக அறியப்படவேண்டுமானால் இவரது ஆக்கங்கள் தொகுப்புக்களாக வெளிவரவேண்டும். இது எப்படிச் சாத்தியமாகும்?

மட்டக்களப்பு இலக்கிய வளர்ச்சியில் அக்கறை உள்ள பொது நிறுவனங்கள் ஏதாவது இது பற்றிச் சிந்தித்தால் ஒருவேளை அது சாத்தியமாகலாம்.

என்ன குறிக்கிறது

கொக்கு

வயல் பரப்பில்

குனிந்து எழுதுகின்ற பேணை

நீள் சொன்னுடு

அது இருக்கட்டும் -

இப்படி ஒவ்வொரு நாளும் வெள்ளை வெள்ளையாய்

அணிந்து வருகின்ற உடுப்புக்கு

பதவி என்னவாய்

தொழில்

விவசாயம் இல்லை

இந்தப் பக்கம் வருவது

உலாத்தலுக்கு

யன் காய்ந்து வெட்டத்து

பொது வரம்பில் ஆயை செத்து

காக்ஸ்கள்

உலாந்து

கடோசி போல் பறக்கப் பார்க்கின்ற நிலத்திற்கு

பராமராய்

தன் மூலத்தை முக்கி

ஊன்றிக் கொண்டு நிற்கும்

பெயர் தெரியாத மரம்

நாக்கைக் காட்டியது

குடிக்க

தண்ணீர் வினவி

ஒரு கோப்பை வார்த்தால்

புண்ணியம்தான்

ஆகியதா

பேர்க்கொண்டே இருக்கின்றேன்

தெரிசலுள்ள

புகை கக்கும் வாகனத்தில்

சிறுகச் சிறுக

இவ்விடத்தில் இருந்தும்

அழிந்து

நான் அழிவதைப் பற்றித்தான்

வெண் கொக்கு எழுதும்

இரண்டு வரி

எழுதுகின்ற வெண்கொக்கு

சேரலைக்கிளி

நேற்றைய கலைஞர்கள்

- அந்தனி ஜீவா -

திரும் பிப் பார் க் கிரேன்
என்று என்னயே திரும்
பிப் பார் த்த நான், மீண்டும்
நேற்றைய கலைஞர்களைப்
பற்றித் திரும் பிப் பார் க்கி
றேன்.

கலைஞர்கள் காலத்தை வென்றவர்கள். அவர்களின் கலைத்துறைப் பணிகள், பதிவுகள் காலத்தின் தேவையாகும். அதனைப் பற்றிய ஒரு தேடுதல் அவசியமாகும்.

நாடக மேடையின் வளர்ச்சிக்காகத் தங்களை அர்ப்பணித்த அந்தக் கலைஞர்களைப்பற்றி நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

நமது முன்னொடிகளான நேற்றைய கலைஞர்களின் நாடகப் படைப்பு களை, நாடக முயற்சிகளைப் பற்றிய பதிவுகள் அவசியம் தேவை.

நான் ஏதூக்கி, பள்ளிசென்ற காலம்முதல் இன்றுவரை கலைஞர்களை உன்னிப்பாகக் கவனித்தே வந்துள்ளேன். அறிவு தெரிந்த நாள் முதல் நாடகங்களைப் பார்த்திருக்கிறேன். நாடகக் கலைஞர்களுடன் பழகியிருக்கிறேன்.

வழக்கையோடு போராடிக்கொண்டு, எதிர்நீச்சல்போட்டு ஒருவருக் கொருவர் போட்டி போட்டுக்கொண்டு நாடகங்களை மேடையேற்றியிருக்கிறார்கள்.

இந்தக் கலைஞர்களின் படைப்புகளைப் பற்றிப் பல்வேறு விமர்சனங்கள் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் ஆத்மசுத்தியுடன் செயற்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடவேண்டாது. நேற்றைய கலைஞர்களின் தொடர்ச்சியிலிருந்துதான் இன்றைய கலைஞர்கள் தொடாந்து வந்திருக்கிறார்கள்.

நவீன் நாடக வரலாறு கலையரசு சொர்ணவிங்கத்திலிருந்து தொடங்குகிறது என்பது யதார்த்த பூர்வமான உண்மையாகும். கலையரசு சொர்ணவிங்கம் அவர்கள், நாடகமேதை பம்மல் சம்பந்தமுதலியாரைக் குருவாகக் கொண்டவர். அந்த பம்மல் சம்பந்தமுதலியாரின் சுகுணவிலாச சபையினர் இலங்கை வந்து பல நாடகங்களை அரங்கேற்றியுள்ளார்கள். இவர்களின் நாடகங்கள் டவர் ஹோல் மண்டபத்தில் அரங்கேற்றிய சிங்களக் கலைஞர்களான ஜோன்.டி.சில்வா, தொன் பஸ்ரியன், சார்லஸ் த.சில்வா ஆகியோரின் நாடகங்களின் தாக்கமும் இராஜேந்திரம் மாஸ்டர் என்ற கலைஞரை ஊக்குவித்தது.

இவர் 'மனோரஞ்சித கான சபா' என்ற அமைப்பை உருவாக்கி நாடகக் கலையை வளர்ப்பதில் ஆர்வத்துடன் செயற்பட்டார். "மாஸ்டர்" என்று அனைவராலும் அழைக்கப்பட்ட கலைஞர் இராஜேந்திரம் மாஸ்டர் அவர்கள் ஆர்மோனியம், தபேலா வாசிப்பதில் வல்லவர்.

தலைநகரில் பல நாடகக் கலைஞர்கள் உருவாகக் கரணமானவர். இவரது நாடக முயற்சிகள் கொழும்பு -13 - என்று அழைக்கப்படும்

கொட்டாஞ்சேனை, ஜிந்துப்பிட்டி பிரதேசத்தில் ஆரம்பமானது.

“கொழும்பில் சமூக மாற்றங்கள் பல ஏற்பட்டன. (50-60 கணில்) ஜிந்துப்பிட்டி பிரதேசம் மாத்திரம் அடிநிலைத் தமிழ் உயிர்ப்புக் கொண்ட பிரதேசமாக இருந்தது. ஜம்பதுகளில் திரைப்படத்தில் ஜனரங்சகமும், வாணையின் புதுமையும் வர இந்த இளைஞர் குழாத்தின் நாடக முயற்சிகளும் வேறு பட்டன. இவர்களோடு தொடர்பு கொண்டபோதுதான் நாடக ஆற்றுகை எத்த கைய ஒரு வலுவான ஒரு சமூக வெளிக்கொண்டகையாக தொழிற்பட்டது என்பது தெரியவந்தது.

வெளியுல்ல வாழ்க்கையில் சமூக ஒடுக்குமுறைகளிலிருந்து தங்களை விடுவித்துக்கொள்ளவும் இந்தக் கலை உதவிற்று. பார்ஸிலை மரபு மறக்கப்பட்டுப் போய் அதனை உள்வாங்கிய திரைக்கதை அமைப்பு கோலோச்சிய நாட்களில் (ஏறத்தாழ ‘வேலைக்காரிமுதல்) அப்பகுதியில் வாழ்ந்த தமிழ், தமிழ் பேசும் இளைஞர்களுக்கு நாடகம் ஒரு முக்கிய கலைவடிவமாயிற்று. தங்களின் திறமைகளை தங்களுக்கு தாமேயும் தங்கள் நன்பாக்களுக்கும் நிருபிப்பதற்கான ஒரு கலை வடிவமாக நாடகம் அமைந்தது” இவ்வாறு பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி ‘வடகொழும்பில் நாடக வளம்’ என்ற கட்டுரையில் குறிப்பிடுகிறார்.

“கலைஞர்களின் ஆற்றல், பணி பற்றிய எவ்வித பதிவும் இல்லாமலிருப்பது மனம் வருந்தற்குரியதொன்றாகும்” எனவும் குறிப்பிடுகிறார்.

வடகொழும்பில் நாடக வளத்திற்கு முன்னோடியான கலைஞர் இராஜேந்திரம் மாஸ்டரின் நாடகக் குழுவிலிருந்து “ஒரு தலைமுறையின் முன்னோடியாக ஒரு கலைஞர் உதயமானான்....”. (- இனியும் அரங்கேறும்)

இரைச் சலுவீ மென்னம்

மெனனம் அலைந்து திரிந்த
மணல் வெளி -

அமைதி பரந்து விரிந்த பெரு
வானம் -

நிசப்தம் உறைந்து நிறைந்த
பெருவெளி

தனியே அமர்ந்திருக்கிறேன்
எதிரே -

அலைமேல் அலை மோத
‘ஓம்’ காரத் தொனியோடு

இரைச்சல் ஓங்கிப் பெருகி ஒலிக்கும்
பெரும் கடல்

கி. மென்னஞ்சன்

மெனனம்
அமைதி -
நிசப்தம் -
இரைச்சல் -
கலந்த ஒரு லயம்.
மெனனத்துள் இரைச்சல்
அடங்க
இரைச்சலுள் மெனனம்
ஒடுங்க,
ஏகாந்த உணர்வு
கடற்கரைத் தனி இருப்பு
பேரின்பம் தரும்.
போய் இரு
தனியாக
அனுபவித்துப் பார்,
இன்பம் தெரியும்

தீருங்காதை

வடப் மூல்லைமணி

இருளில் தொலைந்து பேன் குரியன் வேலிக் கிணங்கவைக் கூடாகப் பூமியை எட்டிப்பார்க்க இன்னும் எவ் வளவோ நேரம் இருந்தது. பக்கத்து வீட்டுப் பாறாத்தைக் கிழவியின் வெள்ளடியன் சேவல் செட்டையை அடித்துக் கொக்கரக்கோ எனக் கூவத் தொடங்கியபோதே வள்ளிக்கொடி எழுந்துவிட்டான்.

முத்தவன் பத்மன் குறட்டை விட்டுக் கொண்டே நித்திரையைச் சுகித்துக் கொண்டிருந்தான். மகள் இராணியும் எழும்பவில்லை.

வள்ளிக் கொடி அப் பச் சட்டையை அடுப்பில் ஏற்றிவிட்டாள். சீவல்காரக் கனகன் கொடுத்த கள்ளு மண்ணியை விட்டதாற்போலும் அப்பத்து மா அளவாகப் புளித்துப் பொருமியிருந்தது. மாவை அப்பச் சட்டியில் திட்டுச் சிலாவிச் சிமியானின் கிணற்றிடத் தேங்காய்ப் பாலை அளவாக இட்டு அவள் சுடும் அப்பத்தின் கைவையை அந்த ஊரே அறியும்.

சீத்தை மணியனின் கைக்கு நாற்பது, தாடிக் காரத் தாவீதரின் ‘கபேக்கு முப்பது, வீட்டுக்குவரும்

வாழுக்கையாளருக்கு பதினைந்தோ இருபதோ, மிச்சம் மீசாடி வயிற்றுப் பாட்டுக்கு. பாவும் பிள்ளையள் வாழுற வளரிற வயசிலே ஏதும் தின்னுத்தானே வேணும்.

ஒரு நாளா இரண்டு நாளா? கடந்த பத்து மாதங்களாக அப்பத்து டன் வள்ளியும் நெருப்பில் வேகிறபடி யால் ஓரளவாவது வயிற்றைக் கழுவ முடிந்தது. என்ன முயன்றும் இராணிக் கொரு சட்டைத்துண்டோ, பத்மனுக் கொரு கட்டைக் காற்சட்டையோ வாங்க முடியவில்லை.

வள்ளிக்கொடி மூல்லைத் தீவிலே தங்கராச்சுக்கு வாழ்க்கைப் பட்டு இரண்டு குஞ்சுகளைப் பெற வெடுத்தவள்; அயல்வீடு அடுத்தவீடு அறியாதவள்; கணவனும் இரண்டு பிள்ளைகளுந்தான் அவளது உலகம். அவர்களின் பாடுபூற்புக்களைப் பார்க்கவே நேரம் சரியாக இருக்கும். தங்கராசு அவளையும் பிள்ளைகளை யும் தளப்படி இல்லாமல் காப்பாற்றி வந்தான்.

சாணி அப்பிய ஏருமை மாட்டுக்கூட்டம் போல இராணுவத்தினர் திசெரன்று மூல்லைத்தீவை உளக்கி உழுதபோது, பட்டிப் பசுவையும் பால் கறந்த முட்டியையும் விட்டு உடுத்த துணியோடு ஊரோடு ஒத்தோடி, வேர்த்துக் களைத்துப் புதுக்குழியிருப்பில் ஒதுங்கிய குடும்பங்களில் ஒன்று தான் தங்கராசுவின் குடும்பமும்.

புதுக்குடியிருப்பு அப்படி யென்ன காப்புறுதி செய்யப்பட்ட இடமா என்ன? வந்து சேர்ந்த பத்தாம் நாளே சந்தையிலே சனம் நிரம்பிப் பிதுங்கிக் கொண்டிருக்கும்போதுதான் சூழன்று வந்த ‘கிபிர்’ ஜந்தாறு குண்டு களை முக்கித் தள்ளிவிட்டு போனது. சதையும் குருதியும் சந்தைச்

சவரிலே பீச்சியடிக்கப்பட்டன. நலை வேறு, முண்டம்வேறு, காவ்வேறு. கை வேறு, சதையும் எலும்பும் வேறு என்று பத்தோ பதினெங்தோ பேர் சிதறிப் போனார்கள்.

தங்கராச் ஒரு பாகுவெட்டிற நேரம் முந்தியிருந்தால் அவனும் சிதறி உயிர்விட்டிருப்பான். வரகத்துப் பிள்ளையாரின் அருளோ என்னவோ தங்கராச் குடும்பம் தப்பிப்பிழைத்தது.

என் எதான் சொந்தகாரர் என்றாலும் அவர்களின் தாவாரத்தில் தங்கி அவர்களுக்கு இடைஞ்சல் கொடுக்க விரும்பாததால் வெட்டைக் காணியோன்றில் கொட்டில் போட்டு விட்டான் தங்கராச்.

புதுக்குடியிருப்பில் கடல் தொழில் செய்யத் தோதுப்படாத நிலையில், வவுனியா வியாபாரச் சிந்தனை அவன் உள்ளதைக் கொழுவி இழுத்தது. அதற்கு உதவி யாக பெல்லைத்தவிர மற்ற பகுதிக் களைல்லாம் சத்தம் போடும் ‘கசெலி’ சைக்கிள் இருந்தது. வள்ளிக் கொடுக்க வேண்டிய இடமெல்லாம் கொடுத்தாயிற்று. பலன்தான் பூச்சியம். ஆமி பிடிச்சு வைச்சிருக்குதா? அல்லது சுட்டுத்தான் போட்டாங்களா? எதுவும் தெரியாத நிலையில் வள்ளிக் கொடி இழந்து போனாள். அழுது அழுது முகம் உப்பியதுதான் மிச்சம்.

தோ? என்னாலை ஏலாது” என்று சின்னாங்கியவன் இறுதியில் தாயின் கெஞ்சலுக்கு மசிந்து கொடுத்துவிட்டன்.

அந்தியாயம் சொல்லக்கூடாது; சீத்தைமணியன் நேர்மையான பிறவி; கறாராய் அன்று பின்னேரமே பிச்சைகத் தீர்த்துவிடுவான். தாடிக்காறுத் தாவிதரி டம் காசு வாங்குவது கல்லில் நார் உரிப்பது போலத்தான்! வாடிக்கையான உத்தியோகத்தரின் காசுக்குப் பிழையில்லை.

மீண்டும் பழைய நிலையுகள் வள்ளிக் கொடியின் இதயத்தைக் காவடிச் செல்லாய்க் குத்தி இழுத்தன.

வவுனியா வியாபாரத்துக்குச் சென்ற தங்கராச் ஒருவாரமாகியும் திரும்பி வரவில்லை. ‘இண்டு வருவான், நாளை வருவான்’ என்று காத் திருந்து காத்திருந்து பதினெங்து நாளாகியும் வரவில்லை. வள்ளிக் கொடி தேடாத இடமில்லை. எழுதிக் கொடுக்க வேண்டிய இடமெல்லாம் கொடுத்தாயிற்று. பலன்தான் பூச்சியம். ஆமி பிடிச்சு வைச்சிருக்குதா? அல்லது சுட்டுத்தான் போட்டாங்களா? எதுவும் தெரியாத நிலையில் வள்ளிக் கொடி இழந்து போனாள். அழுது அழுது முகம் உப்பியதுதான் மிச்சம்.

பிள்ளைகள் பசியால் தூஷ்த துக் கதறியபோதுதான் ‘இனி அழு வதற்கு நேரமில்லை’ என்ற உண்மையை உணர்ந்து கொண்டாள். பாறாத்தைக் கிழவியின் அற்ப சொற்ப உதவி எத்தனை நாளைக்கு நீடிக்கப் போகிறது. கிழவியின் ஆலோசனை தான் அப்பச்சடியை அடுப்பில் ஏற்ற வைத்தது. எஞ்சியிருந்து இரண்டு பவுண் காப்பு அடகு கடையிலுள் புகுந்து கொண்டது.

என்னமாய்த் தளதள என் நிருந்த வள்ளிக் கொடி ஒரேடியாய்

உருகிப் போனாள். முதுமையின் அடையாளங்கள் அவள் முகத்தில். வயதுக்கு மிஞ்சிய தளர்ச்சி.

“எடி பிள்ளை நெட்பானாவோ என்னவோ ஒரு சங்கம் ஏழையனாக்கு உதவி செய்யுதாம் நீயும் போய்ப் பதியன்”.

“ஓமினை ஆச்சி, முந்தியும் உப்பிடித்தான் ஆரோ சொல்லிப் போய்ப் பதிஞ்சன். அவங்கள் ஒண்டும் தரேல்லை”.

“முந்தி இருந்தவன் சனத் துக்கு குடுக்கிறன் குடுக்கிறன் எண்டு எல்லாத்தையும் வாரிச் சுருட்டிக் கொண்டு போட்டானாம். இப்பு ஒரு துப்புப் பொடிச்சியைப் போட்டிருக்கினம். முந்தநாள் கேப்பா பிலவிலை வீடு மேயக் கிடுகு, சேலை, சட்டைத்துணி, படிக்கிற பிள்ளையனாக்கு கொப்பி, பேணையள் எல்லாம் குடுத்ததாம்”.

ஏ.ஐ.இ. கந்தோரில் காவல் இருந்து பதியிற படிவம் ஒன்றைப் பெற்றுக் கொண்டாள் வள்ளி.

“போமை நிரப்பி வச் சிருங்கோ; உங்கடை வீடுகளுக்கு வந்து நிலமையைப் பாத்து உதவிக்கு ஏற்பாடு செய்யிறன்” புதிதாக நியமிக்கப்பட்ட வனிதா சொல்லிவிட்டுச் சென்றாள்.

சொல்லி வச்சது போல ஜந்தாம் நாளே வனிதா வள்ளிக்கொடி யின் குடிசைக்கு வந்துவிட்டாள்.

கிழிந்து போய் ஒரு ஓரத்தில் மட்டும் ஒட்டிக் கொண்டிருந்த புற் பாயை எடுத்துப் பொருத்தி விரித்து விட்டு, “இப்படி இருங்கோ அம்மா, வீடு தேடுவந்த உங்களை இரு எண்டு சொல்ல ஒரு கதிரையோ ஆன பாயோ இல்லை”. மன்னிபுக்கோரும் தொனியில் இருந்தது அவள் பேச்சு.

“பறவாயில்லை; உங்கடை நிலமையைப் பாக்கத்தானே வந்திருக்

கிறன்”.

ஒரே பார்வையில் ஏழ்மையின் பிடியில் சிக்கித் தவிக்கும் குடும்ப நிலைபரத்தை உணர முடிந்தது.

வரதன் கிளாக்கணர்க் கொண்டு நிரப்புவித்த படிவத்தை நீட்டினான் வள்ளி. அவளை வளிதா நிமிர்ந்து பார்த்தாள். ஜம்பது சத நாணயமாவு குங்குமப்பொட்டு அவள் நெற்றியில் பிரகாசித்தது.

படிவத்தையும் நெற்றியையும் மாறி மாறிப் பார்த்த வனிதாவின் முகம் சுருங்கியது. சிரிக்கச் சிரிக்கச் பேசி ஆறுதல் வார்த்தை சொன்ன வனிதா வின் முகம் கறுத்துச் சுருங்கியது ஏன்?

“நீங்கள் விதவை இல்லையா?”

“இல்லை அம்மா; அவர் வவுனியா வியாபாரத்துக்குப் போனவர் காணமலேயே போய்விட்டார்”.

வனிதா புருவத்தைச் சுருக்கி ஏதோ சிந்தனையில் ஆழ்வதுபோல் இருந்தது.

“அம்மா, உங்களுக்குப் புண்ணியம் கிடைக்கும்; எங்கடை நிலவரத்தை நேரடியாய் பாத்திடியன். இரவு பெய்த மழைக்கு கூரையில் ஒரே ஒழுக்கு. நானும் பிள்ளையனாக்கு ந் திக் கொண்டுதான் இருந் தநான். கொஞ்சம் கிடுகெண்டாலும் தந்தால்....”

“உங் களுக் கு உதவி செய்யிறதுதான் எனது வேலை. எப்படிச் செய்யலாம் எண்டுதான் யோசிக்கிறன்”.

“ஏன் அம்மா?”

“இது போர்க்கால விதவை களுக்கான உதவித்திட்டம். அதை நிறைவேற்றிற்றுதான் எனது வேலை”.

நாதியற்ற நாற்பத்திரின் நிட்டுக்கால பெண்கள் படிவம் நிரப்பிக் கொடுத்திருந்தனர். நாற்பது பேருக்கு உதவி

செய்வதில் பிரச்சினை இல்லை. கற்பகத்தின் கணவன் அவள் கண் முன் நாலேயே இராணுவத் தால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டான். பொம் பருக்குப் பயந்து பங்கருக்குள் சென்று சின்னாச்சியின் கணவன் அவசரப்பட்டு வெளியே வந்ததால் குண்டுத் தாக்கு தலை இறந்தான். சுற்றி வளைத்து அழைத்துச் சென்று வாசிச்சாலைக்குள் அடைத்து கட்டிடத்திற்கே குண்டு வைத்ததால் சிதறிப்போன குடும்பத் தலைவரின் மனைவிமார் - இப்படி முப்பந்தைந்து விதவைகள்.

போர் க்கால விதவைகள் என்ற தொடரை அர்த்தப்படுத்துவதில் தான் சிக்கல். முதலில் நேரடியாக ஷெல்லடி, குண்டு லீச்சு, துப்பாக்கிச் சூடு போன் றவற் றால் சாவைத் தழுவிக் கொண்டவர்களின் மனைவிமார் தான் என்று கூறப்பட்டது.

அன்மையில் நடந் த கூட்டத்தில் போர்க்கால விதவைகள் என்ற தொடருக்கு விரிவான விளக்கம் கொடுத்து வாதாடினாள் வனிதா.

தங்கம் மாவின் கணவன் தறுமன் நெருப்புக் காய்ச்சல் என்று வைத்தியசாலையில் சேர்க்கப்பட்டான். அதற்குரிய குளிசை அங்கு இல்லாத தால் மரணம் அடைந்தான்.

இன்னொரு குடும்பத்தலை வன் மாரடைப்பினால் அவதிப்பட்டான். ஆஸ்பத்திரிக்கு அவனை எடுத்துச் செல்ல வாகனத்துக்கு எரிபொருள் கிடைக் கவில்லை. வைத் தியம் இன்றியே செத்துப்போனான்.

போர் அனர்த்ததால் இடப் பெயர்வு, குடும்பத்தலைவனுக்கு உழைப்பு பிழைப்பு இல்லை. குடும்பத்துக்கு அரை வயிற்றுக் கஞ்சி யேனும் ஊற்ற முடியாதநிலை. கணவனுக்கும் மனைவிக்குமிடையே சண்டை சச்சரவு. விரக்கி அடைந்த

கணவன் நஞ்சருந்தித் தற்கொலை செய்து கொண்டான்.

இவற்றையெல்லாம் விளக்கிச் சொன்னதில் இறந்தவர்களின் மனைவி மார் போர்க்கால விதவைகள் என ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டனர்.

வள்ளிக்கொடியின் பிரச்சினை வேறாக இருக்கிறதே.

புதன்கிழமை தன்னை வந்து சந்திக்குமாறு சொல்லிவிட்டுச் சென்றாள் வனிதா.

வனிதா சொன்னபடி வள்ளிக் கொடி சந்தித்தாள்.

வனிதாவின் கண் ணுக்கு முதல்பட்டது பொட்டுத்தான்.

“வள்ளிக்கொடி, நான் சொல்ற படி செய்தால் உதவி கிடைக்கும்”.
“சொல்லுங்கோ, அம்மா”.

“நீ பொட்டுப் போடுவதை நிறுத்தவேணும்; உன்றை புருஷன் செத்துப்போனான் என்று ஜே.பி. முன்னிலையில் சத்தியக் கடதாசி முடிக்கவேணும்”.

அன்ட சராசரங்களும் சுற்று வது போல இருந்தது அவனுக்கு. செத்துப்போனார் என்று சத்தியக் கடதாசி முடிப் பதா? பொட்டை அழிப்பதா?

“வேண்டாம் அம்மா; எனக்கு எந்த உதவியும் வேண்டாம்” - சொல்லி விட்டு விருக்கென நடந்தாள் வள்ளிக் கொடி. (யாவும் கற்பணையல்ல).

வேர் சுதந்திரம் வேண்டுகின்றார்!

வேர் சுதந்திரம் வேண்டுகின்றார் - தமிழர் விடுதலை எய்திடும் வேட்கைகளைக்கொண்டார் - இவை நேர மறுப்பது நீதிகொலோ? - தெய்வம் நீற்பதன் மைய்ப்பொருள் கெட்டதுவோ?

அஞ்சி வாழ்தலைத் துறந்தனம்நாம் - உரிமை அற்றவ ராவதை வெறுத்தனம்நாம் - கழல் கெஞ்சிப் பெறுவது சுதந்திரமோ? - எங்கள் கீத்தி, நீ வைப்பினுக்கு ஈழுகோ?

தன்னில் வேற்றவர் யாவருக்கும் - உரிமை தள்ளிய றுப்பவர் மனிதராமோ?
இன்னை உற்றவர்க்கு உதவலன்றி - மாந்தர் இருப்பினைச் சொல்லிடச் சாட்சியில்லை!

நீ கெடுப்பவர் எவ்வரணினும் - அவர் கொஞ்சினில் மிதித்திட அஞ்சுகிலோய்!
ஆதிப் பரம்பொருள் ஆனவர்கள்! - எரி அழுவென நமதகுத் தொளிர்ந்திடுவீர்!

பகையை வளர்த்திடும் நாட்டமிலோம் - இந்தப் பாரினில் யாவரும் சமங்கையனுந்த தகையை காத்திடல் நமதுகுறி - எனில் தாழ்வுகள் சாய்ப்பதும் நமதுபணி!

முன்னம் நம்மிடை முடிரெல்லாம் - வாழ்வில் மூட்டிய சாதியின் தீயரக்கன் சென்னி வீழ்ந்தழி வெய்திடவே - விதி செய்யும், மனத்தினர் வேண்டுமிங்கே!

ஆண்டில் ஆயிரம் பேரெயினினும் - நாம் ஆண்டுவ கத்தினில் வாழ்ந்ததெலாம் மீண்டு நிலைத்திடும் வினைவினைந்தால் - விடுதலை வேண்டிய ரித்தவர் விழிதிறப்பார்!

தவ சஜிதரன்.
மாத்தனை

எனது எழுத்துவகம்

- மொழிவரதன் -

எனது எழுத்துவகம் பற்றி எண்ணும் போது எனது பள்ளிவாழ்க்கை மனக்கண்முன் நிழலாடுகிறது.

ஆலினல் முஸ்லிம் மகாலித்தியாலயத்தில் நான் கல்வி கற்கும் காலத் தில் கற்பித்த ஆசிரியர்களான திரு.நிஸார், திரு.ராசீக், கவிஞர் சாரணாகையும் போன்றோர்கள் பல இலக்கிய வேலைகளைப் பாடசாலையில் செய்தார்கள்.

பாடசாலையில் ஒர் இலக்கியக் கையேட்டை வெளியிட வேண்டும் என்று ஒரு முறை திரு.ராசீக் அவர்கள் குறிப்பிட்ட போது, அதற்கு ‘மாணவர் குரல்’ எனப்பெயரிடலாம் என்றேன். பொருத்தமான பெயர் என்று அவர் கூறியதுடன் ஆக்கங்களைத் தருமாறும் வேண்டினார்.

சிறுக்குதைகள், கவிதைகள் எழுதுவகள் என ஆசிரியர் நிஸார் வேண்டுவார். வகுப்பில் ஏனையோருடன் நானும் எழுதிக்கொடுப்பேன். அதனைத் திருத்தி வாசித்து என்னை ஊக்குவிப்பார். அந்த முதல் முயற்சிகளே என்னுள் இருந்த இலக்கிய உணர்வை வெளிப்படுத்த வாய்ப்பளித்தன.

தொடர்ந்து எனது உணர்வுகளை வார்த்தைகளால் அளித் தெளித்தேன். அவைகள் எல்லாம் முழுமையானவை அல்ல என்று எண்ணால் பின்னால் உணர முடிந்தது. ஏனெனில் அவைகள் எனது ஆரம்ப எழுத்துக்கள் என்றாலும் என்னுள் உறங்கிக் கொண்டிருந்த இலக்கிய ஆத்மா விழித்துக் கொண்டது என்பது மட்டும் உண்மை.

தொடர்ந்து எழுதினேன். பல புனைபெயர்களில் எழுதினேன். ‘இன்ஸான்’ எனும் முஸ்லிம் ஏட்டில் எஸ்.ஏ.பி.கே-ரியாழ் என்ற பெயரில் எனது கவிதை வெளிவிந்தது. தினகரன் புதன்மலரில் எனது கவிதை எஸ்.ஏ.பி.கே.மஹாலெட்சுமி என்ற பெயரில் வெளிவிந்தது.

“மஹாலெட்சுமி எப்படி?” என வகுப்பில் நிஸார் ஆசிரியர் கேட்க மாணவர்கள் என்னை ஒரு மாதிரியாகப் பார்த்தனர். எனது கவிதை வெளி வந்துள்ளதை அவர்களுக்குக் கூறிச் சிரிக்கவும், சிந்திக்கவும் வைத்தார் அவர்.

ஆலினலையில் சண்மோகன் காந்தி, பாண்டியன் நடராஜா ஆகியோரி னால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ‘மலையக மறுமலர்ச்சி மன்றத்தில் நானும் ஒருவனாக இருந்தேன். வள்ளுவத்தின் சிறப்பு, திராவிடத்தின் மேன்மை, தமிழ் உணர்வு மற்றுமலர்ச்சி மன்றத்தின் அடி நாதமாகி இருந்தன. பல போட்டிகள் நடத்தப்பட்டன. பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன. ஒருநூலகம்/ வாசிகஶாலை கூட ஏற்படுத்தப்பட்டது.

திராவிட சிந்தனையாளர் ஏ.இளங்கெழியனின் பேச்சைக் கேட்க நூற்று, ஜூலை 2003

ஆலினல் பிள்ளையார் கோயிலில் காத்திருந்த காலம் நெஞ்சில் பசுமையாகி இருக்கிறது. அவை எவ்வளவு மகிழ்ச்சியான காலங்கள்...? மறுமலர்ச்சி மன்றம் பல வேலைகளை ஆலினலையில் செய்தது. தொடர்ந்து பல பொது நிகழ்ச்சிகளில், கவியரங்குகளில் கலந்து கொண்டேன்.

சில்லையூர் செல்வராசன், கல்முனைப் பூபால் போன்றோர் தலைமையில் பல கவியரங்குகளில் பங்கு கொள்ளும் பாக்கியம் பெற்றேன்.

பதுளை சரல்வதி கல்லூரியில் உயர் வகுப்பில் சேர்ந்து கற்ற வேளை பதுளை மு.நிதித்தியானந்தன், செ.சற்குருநாதன் போன்ற பலரைச் சந்திக்க வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

பதுளை பல இலக்கிய கர்த்தாக்களை உருவாக்கிய மண்வாசனை மிக்க ஊராகும். கல்லூரி வாழ்க்கையில் நிறைய வாசிக்கச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. மார்க்களியம் பற்றிய சிந்தனை என்னை ஈர்த்தது. போலித்தளமான நடத்தைகளை வெறுத்தேன். உயர்தர வகுப்பில் இலக்கிய மன்றச் செயலாளராகி செயலாற்றினேன்.

என்னை வளர்க்க இந்தப் பின்புலம் உதவியது. இலக்கிய நண்பர்கள் ஒன்றுகூடி அமைத்த ‘பதுளை ஒன்றியத்தில் பொருளாளராக இருந்தேன். செ.சற்குருநாதன், எஸ்.கணேசன், பி.வேதாந்த மூர்த்தி, என்.வெங்டாசலம், கவிஞர் சாரணாகையும் எஸ்.சந்திரசேகரன், பாரதி இராமசாமி போன்றவர்கள் அதில் முக்கிய உறுப்பினர்கள். (கே. கோவிந்தராஜாம் ஒருவர்)

இலங்கையில் எவரும் நடத்தாத வகையில் பாரதி நூற்றாண்டை பதுளையில் சிந்தனை ஒன்றியம் நடத்தியது. பாரதி புத்தகக் கண்காட்சி, சித்திரக்கண்காட்சி, மலர் வெளியீடு என அது தொடர்ந்துமலர் வெளியீட்டில், மலர் குழுவுக்கு நானே தலைவராக இருந்தேன். இளங்கரன், மு.நிதித்தியானந்தன், தெளிவுத்தை ஜோசப் போன்றோர் இந்நிகழ்வைச் சிறப்பாகப் பாராட்டினர்.

வாளொலி நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு கொண்டேன். கு.இராமச்சந்திரன் (குன்றின் குரலில்) பல சந்தர்ப்பங்களை எனக்குத் தந்தார்.

சிந்தாமணி எனக்கு நிறைய வாய்ப்புத் தந்தது. வீரகேசரி, தினபதி, தினகரன் பத்திரிகைகளில் எழுதினேன். குன்றின்குரல், பூங்குண்றம் (பதுளை) மல்லிகை, குமரன், பாரதி (பதுளை) நதி, கொந்தனிப்பு போன்ற பல சஞ்சிகைகளில் எனது ஆக்கங்கள் வெளிவிந்துள்ளன.

எனது பல்கலைக்கழக வாழ்வு (1974 - 1977) என்னை மேலும் வளர்க்க, நெறிப்படுத்த உதவியது. கண்டி இலக்கிய வட்டத்துடன் இயங்கிய யான் பெண்டிக்ர் பாலன், சி.சிவசேகரம் போன்றோரின் நட்பைப் பெற்றுக் கொண்டேன். பல்கலைக்கழகத்தின் சிங்கள, தமிழ் இலக்கிய நிகழ்வுகளிலும் கலந்து கொள்ளும் ஒருவனாகி நான் இருந்தேன்.

‘மேகமலைக்களின் ராகங்கள்’ (சிறுக்கு) பேராதனை தமிழ்ச் சங்க சிறுக்குதைப் போட்டியில் பரிசைப் பெற்றுக்கொண்டது. ‘கிணற்றுத் தவளை’ கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் ஆறுதல் பரிசைனைப் பெற்றுக் கொண்டது.

கேள்வினான்ததால் வளாகத்தில் நிறையவே கற்றேன். செ.கணேச விங்கம் எனது எழுத்தை விர்த்தித்து திருத்தி அனுப்புவார். மீண்டும் நான் எழுதி அனுப்புவேன். அவர் ஒரு சீரியஸான மார்க்களியப் பார்வை நூற்று, ஜூலை 2003

உடையவர். எனிலில் எதையும் சரியென ஏற்கமாட்டார். எவ்வாறெனினும் குமரன் 13 ஆவது இதழில் “வழி” என்ற கதையை வெளியிட்ட போது நான் மகிழ்ந்தேன்.

எனது கதைகளில் வரும் கதாபாத்திரங்கள் எல்லாம் பல சந்தர்ப்பங்களில் பல்வேறு இடங்களில் என்னோடு முகியவர்கள்; கண்ணில்பட்டவர்கள் ஆவர். ‘மேகமலைகளின் ராகங்கள்’ சிறுகதை அதில் ஒன்று. வெள்ளையர்கள் தோட்டங்களிலிருந்து சென்ற பின்னர் துரையாகி வந்த தேசிய முதலாளித்துவத்தின் பிரதிநிதிகளான சிங்கள், தமிழ் துரைமார்கள் நடந்து கொள்ளும் முறை அக்கதையில் வருகிறது. இந்தக் கறுப்புத்துரைமார்கள் தங்களை வெள்ளைத் துரைகளாகக் கற்பித்துக் கொள்கின்ற பாங்கு அக்கதையில் வெளிபடுத்தப் பட்டுள்ளது. ‘அவர்களை இனித் தடுக்கமுடியாது’ 1970 - 1977 ஆம் ஆண்டுக்காலப் பகுதியில் பெருந்தோட்டப் பகுதிகளில் நிகழ்ந்த பட்டினி இறப்பு, பசி, பஞ்சம் என்பனவற்றைப் பின்னணியாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது.

அந்தக்காலச் சம்பவங்களை இன்றும் எண்ணும் போது அவர்களை இனித்தடுக்கமுடியாது என்ற தலைப்பு எவ்வளவு பொருத்தமானது என எண்ணுவு துண்டு. எனது கதைகள் அனைத்தும் உயிருள்ளவை என்பதில் மனம் மகிழ்கிறேன்.

கறுப்பு ஆச்சி, கோளையா, பிரிந்துசெல்லும் ஒரு தோழன் எனது வாழ் வோடு அன்றாடம் கலந்து, பிணைந்து சென்றவர்கள். ஸ்ரீமா சாஸ்திரி ஓப்பந்தத் தால் ஒரு கூட்டம் இலங்கையை விட்டுப் பிரிந்து சென்றபோது நான் எனது உயிர் நண்பன் ஒருவனை இழந்தேன். இலக்கிய நண்பர்களை இழந்தேன். உறவினர்களை இழந்தேன். அந்த அருட்டுணர்வின் வெளிப்பாடே ‘பிரிந்து செல்லும் ஒரு தோழன்’.

‘ஒரு நாடும் முன்று நண்பர்களும்’ (குறுநாவல் தொகுதி) பல்கலைக் கழக வாழ்வின் யதார்த்தத்தினை அப்படியே காட்டுகிறது. (1974 - 1977) பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கற்றவர்கள் இதன் உயிரோட்டத்தை அறிவர். ‘நிலப்பசி’ ஓர் உண்மையான கதை. ஓர் அதிபரின் உண்மையான தூஷிப்பு, உணர்வு, உழைப்பு அதில் நரம்பும் சதையும் இதயமுமாகி உள்ளது. அந்தக் கதாபாத்திரங்கள் இன்னும் வாழ்ந்து வருகின்றன. இது 2001ல் எழுதப்பட்டாகும்.

சு.முரளிதரன், அந்தனி ஜீவா, சாரல் நாடன் போன்றோருடனான தொடர்புகள் எனது ஆக்கங்களை நாலுருவாக்க வழிவகுத்தது. ‘மேகமலைகளின் ராகங்கள்’ (சிறுகதைத்தொகுதி) 1988ல் வெளிவந்தது. ‘ஒரு நாடும் முன்று நண்பர்களும்’ குறுநாவல் தொகுதி 2001 ல் வெளிவந்தது.

கொட்டகலை இலக்கிய வட்டத்தில் ஓர் உறுப்பினராகி தற்போது செயற்பட்டு வருகிறேன். எனது கவிதைகள் நூலுகுப் பெறாமலே உள்ளன. புதுக்கவிதைகள், மரபுக் கவிதைகள், கவியரங்குக் கவிதைகள் எனப் பல. மேலும் சிறுவர் கவிதைகளை ‘தங்க மலரே தளிரே’ என்ற தலைப்பில் வெளியிட ஏற்பாடு செய்து வருகின்றேன்.

என்றாலும் ‘என்ன எழுதினேன்?’ ‘இன்னும் எழுதவேண்டுமே’ என்ற குற்ற உணர்வே எண்ணுள் உள்ளது. இன்னும் எனக்காக எவ்வளவு பணி உள்ளது...?

நாங்கள் பைத்தியங்கள்!
நம்பி நம்பி ஏமாந்த
நாங்கள் பைத்தியங்கள்!

எங்கள் வயிறு
சீயின் நிரந்தர முகவரியாய்
அவர்கள் மனக
மலத்திற் கூந்த முகவரியாய்

எங்கள் சிந்தையில்
சீவுப்படாது சிறைப்பட்ட தூசிகள்

அவர்கள் சிந்தையில்
இனவாதக் கழுகுகள் ரீச்சிய எச்சங்கள்

எங்கள் கால்களில்
இனவாத விலங்குகள்
அவர்கள் கால்களில்
செருப்புகளாக
நாங்களில் களாக
துடைப்பங்களாக
விளம்பரங்களாக
நாங்கள்

பட்ஜட்டில்

கைச்சாத்திடும் பேணாவுள்
எங்களில் உறிஞ்சிய இருத்தம்

எங்கள் மீது வீசப்படும்
கந்தகப் பூக்களின் விசையிலும்
நாங்கள் டட்டிய வரிப்பணம்

எங்கள் கழுத்தை நோக்கிவரும் கத்திகள்
எங்கள் கழ்மாலைகளில்
நாங்களே வடித்தலைகள்
நாங்கள் பைத்தியங்கள்
நம்பி நம்பி ஏமாந்த
நாங்கள் பைத்தியங்கள்!

நாங்கள் பைத்தியங்கள்!

-செல்.சுதர்சன்-
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

மனச்சாட்சியின் உறுத்தல்

நேற்றுவரை இருந்ததோரு
முறையை மாற்றினேன்.

அது அவர்களுக்குப்
பொருந்தவில்லை
என்பதே
என் நியாயங்கள்.

இன்று இன்னுமொரு புதியதை
முன்வைத்தேன்.

இதுவே இவர்களுக்குப்
பொருந்தமயன உருத்து
உரைத்தேன்.

பொற்கோ
தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி,
வவுனியா

நேற்றைய பிரச்சினைகளை
இன்றைய முறைகள் - தீர்த்ததை
என்பதில் விடைகளை - நான்
என்றுமே முனைந்ததில்லை.

ஏனென்றால்
என் முறைகள் மாறியதே தவிர
நான் மாற வில்லை.

எழுத்து ரூண்டும் எண்ணங்கள்

கலாந்தி துரை.மனோகரன்

இனிய குரல் கொண்ட ஓர் இசையரசு.

துமிழ்த் திரையிசைத்துறை 1950களிலிருந்து புதிய பாதையை நோக்கிச் செல்லத் தொடங்கியது. புதிய புதிய இசையமைப்பாளர்களின் வருகை மாத்திரமன்றி, புதுப்புதுப் பாடகர், பாடகிகளின் வரவும் தமிழ்த் திரையிசைத் துறைக்கு வளம் சேர்க்கத்தொடங்கியது. மெல்லிசை அக்காலகட்டத்திலிருந்து முக்கியத்துவம் பெறத்தொடங்கியது. தமிழ்த் திரையிசையில் பின்னணிப் பாடகிகள் தொடர்பாகச் சிந்திக்கும் போது, குரல் வளம் வாய்ந்த பல பாடகிகள் 50களில் அறிமுகமாகியமை கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கது. பெரியநாயகி, காலசரஸ்வதி, ரி.வி.ரத்தினம், ராதா ஜெயலட்சுமி, குலமங்கலம் ராஜலட்சுமி முதலான கர்நாடக இசைவல்ல பாடகிகள் ஒருபுறத்தில் புகழ்பெற்று விளங்கினர். இன் ஸொரு புறத்தில் பி.க்ஸீலா, ஜிக்கி, பி.லீலா, எம்.எஸ்.ராஜேஸ்வரி, ஜமுனாராணி, பாலசரஸ்வதிதேவி, கே.ராணி, ஏ.பி.கோமளா, பகவதி, ரத்னமாலா, சரோஜினி, எஸ்.ஜானகி முதலானோர் திறமை வாய்ந்த மெல்லிசைப்பாடகிகளாக விளங்கி வந்துள்ளனர். இவர்களோடு, ஜம்பதுகருக்கு முன்பிருந்தே நடிகைகளாகவும், பாடகிகளாகவும் விளங்கிய பி.பானுமதி, எஸ்.வரலட்சுமி முதலியோரும் உள்ளடக்கத்தக்கவர்கள். இத்தகைய திறமைவாய்ந்த பாடகிகளுக்கு இடையே பி.க்ஸீலா ஏறத்தாழ ஜம்பதுகளின் நடுப்பகுதியிலிருந்து புகழின் உச்சிக்கே செல்லத் தொடங்கினார். எழுபதுகளின் நடுப்பகுதியில் இசையமைப்பாளர் இளையராஜாவின் வருகைவரை அவர் தமிழ்த் திரையுலகின் முன்னணிப் பாடகியாகத் திகழ்ந்தார்.

பல்வேறு பின்னணிப் பாடகியரிடையே க்ஸீலாவின் குரல்வளம் தனித் துவமானது. மென்மையும் இனிமையும் கலந்த சிறந்த குரல்வளம் அவருடையது. பின்னணிப் பாடகிகளுள் ஜமுனாராணி, எல்.ஆர்.சஸ்வரி, எஸ்.ஜானகி, சவர்ண லதா, அனுராதா ஸ்ரீராம் ஆகியோரது குரல்கள் இனிமையும், ஒரு வகைப் போதைத் தன்மையும் கொண்டவை. ஆனால், க்ஸீலாவின் குரலில் போதை யூட்டும் தன்மை இல்லை. எவ்வகைப் பாடலையும் இயல்பாகப் பாடக்கூடிய தன்மை அவரிடம் உண்டு.

தெலுங்கைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட க்ஸீலா, தமிழ் உச்சரிப்பில் எப்போதும் போதிய கவனம் செலுத்துவதுண்டு. சௌராஷ்டிர மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட ரி.எம்.சௌந்தரராஜனின் நாவில் தமிழ் அழகாக உருண்டு புரழ்வதைப்போல, தெலுங்கைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட க்ஸீலாவின் நாவிலும் தமிழ் களிந்தனம் புரியும். தமிழ் திரையிசைத்துறையில் அவர் நீண்ட காலம் நீடித்திருந்தமைக்கு, அவரது இனிய குரல்வளமும், உச்சரிப்புச் சுத்தமும், இயல்பான திறமையும், இசைஞானமும், அயராத

உழைப்பும் காரணவகளாக அமைந்துள்ளன. திரையிசைத்துறையில் க்ஸீலா வினதும், செளந்தரராஜனதும் கடும் உழைப்பைப் பாராட்டிக் கவிஞர் கண்ண தாசன் ஓரிடத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார். தாங்கள் பாடும் பாடல்கள் சிறப்பாக அமையவேண்டும் என்பதில் இருவரும் கடும் சிறத்தை எடுத்துக்கொள்வதுண்டு. இளையராஜாவின் இசை அமைப்பில் ஒரு பாடல் ஒலிப்பதிவின்போது அப்பாடல் சிறப்பாக அமையவேண்டும் என்பதற்காக, க்ஸீலா பதின்மூன்று முறை அப் பாடலைத் திரும்பத் திரும்பப் பாடவேண்டியிருந்தது. உயர்ந்தமனிதன் (1968) திரைப்படத்துக்கான ஒரு பாடல் ஒலிப்பதிவின்போது தாம் பாடிய பாடல் திருப்தியாக அமையவில்லை என இசையமைப்பாளர் எம்.எஸ்.விஸ்வநாதன் குறைசொன்னபோது, க்ஸீலா கண்ணர் மல்க வருந்திவிட்டு திரும்ப அப்பாடலைப் பாடினார். பாடல் மிகச் சிறப்பாக அமைந்தது. திருவருட் செல்வர் (1967) படத்தில் பத்மினியின் நடனத்துக்காக இடம் பெறவேண்டிய ஒரு பாடலைச் சீலீவாவைக் கொண்டு பாடுவிக்க இசையமைப்பாளர் கே.வி.மகாதேவன் விரும்பினார். கர்நாடக இசையில் அமைந்த அந்தப் பாடலைப் பாடுவதற்குச் சீலீவா நயக்கார் காட்டி, வேறு யாராவது ஒரு பாடகியைப் பயன்படுத்துமாறு கேட்டுக்கொண்டார். ஆயினும், இசையமைப்பாளரின் வற்புறுத்தலின்பேரில் போதிய அக்கறை எடுத்து அந்தப் பாடலை அவர் பாடினார். “மன்னவன் வந் தானாடி தோழி!” என்று தொடங்கும் அந்தப் பாடல் சிறப்பாக அமைந்துவிட்டது. பத்மினியும் அந்த நடனக்காட்சி சிறப்பாக அமையவேண்டும் என்பதற்காக, காட்சி படமாக்கப்படுவதற்கு முன் அருகில் இருந்த கோயிலுக்கு சென்று வழிபாடு இயற்றிவிட்டு வந்து காட்சியில் நடித்தார். இனிய பாடலும், அருமையான நடனமும் கலந்ததாக அக்காட்சி சிறப்பாக அமைந்தது. போதாததற்கு, அக்காட்சியில் சிவாஜி கணேசனின் சிறந்த நடிப்பு வேறு. ஒரு வேடிக்கையான நிகழ்ச்சியைப் பற்றிச் சீலீவா பத்திரிகை நேர்காணல் ஒன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஒருமுறை தாம் குதூகலமாகப் பாடிய பாடல் ஒன்று, திரைப்படத்தில் இடம் பெற்றபோது, நடிகை கண்களுக்குக் ‘கிளிசரின்’ போட்டுக்கொண்டு அழுதமுது நடித்தாராம். பாடலின் பொருள் பற்றியோ, இசை பற்றியோ கவனஞ் செலுத்தாத ஓர் இயக்குனரின் தவறு அது.

சீலீவாவின் வளர்ச்சியின் பின்னணியில் உவரது தந்தையும், கணவரும் இருந்திருக்கின்றனர். இயல்பிலேயே இனிய பாவம் கொண்ட பாடகி அவர். அவரது சட பின்னணிப் பாடகிகளே புகழ்ந்து கூறும் அளவுக்கு அவரது திறமையும், சுபாவமும் அமைந்துள்ளன.

தமிழ் திரையுலகில் அதிகமான பாடல்களைப் பாடிய பாடகி என்ற பெருமை சீலீவாவுக்கு உண்டு. பல்வேறு நடிகைகளுக்கும் பொருத்தமான முறையில் அவரது குரல் அமைந்துள்ளது. இனிய குரல் வாய்ந்த ஓர் இசையரசி அவர். அவர் பாடிய பாடல்கள் இன்னும் பல்லாண்டுகள் எமது செவிகளில் ஒலித்துக்கொண்டும் இதயங்களைக் கவர்ந்துகொண்டும் இருக்கப்போகின்றன.

கவியரங்களுக்கு கோமாளித்தாங்களும்.

கவிதையையும், கவிதா உணர்வையும், கவிதா இரசனையையும் ஒரளவு மக்கள் மத்தியில் பரப்புவதில் தரமான கவியரங்குகள் பங்காற்றி வந்துள்ளன. இலங்கையில் சில தரமான கவிஞர்கள் கவியரங்குகளைச் சொல்ல, ஜெ. 2003

சிறப்புற நடத்தியும் பங்கேற்றும் வந்துள்ளனர். இலங்கை வாளெனாலியும் தன்னவில் கவியரங்கு வளர்ச்சிக்குப் பங்களிப்புச் செய்து வந்துள்ளது.

ஆயினும், பல சந்தர்ப்பங்களில் கவியரங்கு என்பது வெறும் பொழுது போக்கு நிகழ்ச்சியாகவும், கோமாளிக்கூத்தாகவும் அமைந்துவிடுகின்றது. தங்கள் இரட்டை அர்த்தம் கொண்ட “கவிதைகளை” மேடையில் மக்கள் முன் கூறி மகிழ்ந்து, அவர்கள் எதற்காகச் சிரிக்கிறார்கள் என்பதைக் கருத்திற் கொள்ளாது, மக்களின் சிரிப்பையே தமக்கும் கிடைக்கும் கொரவமாகக் கருதி, ஆத்மதிருப்பி கொள்ளும் “கவிஞர்களும்” உளர். விரசமான முறையில் மேடையில் வார்த்தை ஜாலங்களைக் கொட்டுவதே கவிஞர்களுக்கும், கவியரங்களுக்கும் இலட்சணம் என்ற ஒரு வகை மாயையைத் தரங்கெட்ட கவிஞர்கள் சிலர் ஏற்படுத்த முனைகின்றனர். “நமக்குத் தொழில் கவிதை” என்று பாடிய பாரதிக்கும், “நமக்குப் பொழுதுபோக்கு கவிதை” என நினைக்கும் இவர்களுக்கும் வெகுதாரம். “எந்தன் பாட்டுத்திறத்தாலே இவ்வையத்தைப் பாலித்திடவேண்டும்” என்று பாடிய பாரதிக்கும், “எந்தன் இரட்டை அர்த்தத்தால் இவ்வையத்தை பழுதாக்கிட வேண்டும்” என என்னும் இவர்களுக்கும் எட்டாப் பொருத்தம். நகைச்சவை என்பது கவியரங்கில் இயல்பாக இடம்பெறவேண்டும். ஆனால், நகைச்சவை இடம்பெறவேண்டும் என்பதற்காக நமது கவிஞர்கள் நல்கும் கோமாளித்தனங்கள் அருவருப்பானவை. கவியரங்குகளில் விரசமான பகிடிகள் விடுவதற்காகவே தாங்கள் பிறந்தவர்கள் போலச் சில “கவிஞர்கள்” நடந்துகொள்கின்றனர்.

இத்தகைய கோமாளித்தனங்களுக்கு மத்தியிலும், இலங்கையில் ஆங்காங்கே சில தரமான கவியரங்குகள் நடந்துகொண்டுதான் வருகின்றன. அவற்றை ஊக்குவிக்கவேண்டும். நரமான கவிஞர்களை மட்டும் மேடையேற அனுமதித்தால், கவியரங்குகளின் தரமும் பாதுகாக்கப்படும்; பொதுமக்களின் கவிதா உணர்வும் வளர்ச்சிபெறும்.

நாக்குப் புரட்டலும் நமது அரசியலும்

அரசியல் வேடிக்கை விநோதங்களுக்கு எமது நாட்டைப்போல சிறந்த உதாரணம் உலகத்தில் வேறாங்கும் இருக்கமுடியாது. நமது பொறுப்பு வாய்ந்த அரசியல்வாதிகளின் இலட்சணமே நேற்றுச் சொன்னதை இன்று மறுத்தல் என்பதுதான். இவர்களது வாய்ல் நல்லது என்பது ஒருபோதும் வரமாட்டாது. தப்பித்தவறி தம்மை அறியாமல் ஏதாவது நல்லதைச் சொன்னாலும், அடுத்தநாள் அதற்கு மறுப்பறிக்கை விடுவார்கள். நாக்குப் புரட்டுவதற்கு நமது நாட்டை விஞ்ச இன்னொரு நாடு உலகில் இல்லை.

காலங்காலமாக நாக்கைப் புரட்டி வந்ததால்தான் நாட்டுக்கு இந்த நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. தமிழ்மக்கள் விடயத்தில் பல்வேறு கட்டங்களில் நாக்குப் புரட்டல்கள் நடந்துள்ளன. காலங்காலமாக தமிழ்த் தலைவர்கள் பொறுப்பு வாய்ந்த அரசியல் வாதிகளை நம்பி நம்பி ஏமாந்துபோன கதை, நமது நாட்டு அரசியல் வரலாற்றில் முக்கிய இடம் பெற்றுவிட்டது. ஆயினும், நாக்குப் புரட்டல்கள் எப்போதும் செல்லுபடியாகாது என்பது ஓரளவுக்குப் பொறுப்புவாய்ந்த சிலருக்குப் புரிந்துதான் இருக்கிறது. புரியாதவர்களும் உளர். “எத்தனை காலந்தான் ஏமாற்றுவார் இந்த நாட்டிலே? இந்த நாட்டிலே!”.

உலகாதிபதி - உயிர்நேசம்

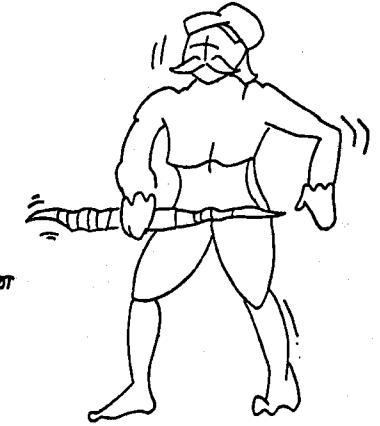
நான்
யுத்த வெறி தலைக்கேறி
கோரத் தாண்டவமாடும்
வெள்ளையடிக்கப்பட்ட கழுது
இருக்குத்திற்கும் மூளைக்குமிடையிலான
தொடர்பு துண்டிக்கப்பட்ட
அதிசய மனிதன்.
மனிதக் குருதி குடித்து
மானுட மாமிசும் புசிக்கும்
நரமாயிச பட்சனி.
தாய்ப்பாளிலேயே வீரவென்றும்
பேரர்வையணிந்த வெறியும்,
மண்பற்றிருந்தும் உயிர்ச்சிதைப்பும்
ஊட்டப்பட்டு, தேற்றப்பட்ட
பூலோக நூர்கள்.
என் முகம் நோக்கு!

மூக்கக்கத்துண்மை நிர்வாணயாய் நிற்கும்.
மீசையை... கிட்லரின்
மீளவதாரமயனப்புரியும்
நான் சாத்தானின் அவதாரம்.
கலியுகமே என் யுகம்.

இறைவெண்டுமேன மறைவகுத்தவன்.
என் மறைக்கு
எதிர்மறையில்லை.

ஜீவ காருண்யர்களுக்கு என் மன்றில்
தாக்கு மரமன்றி வேறில்லை.
எண்ணைய் கலந்த குருதி எவ்வளவு குடித்தும்
என்தாகமின்னும் ஒயவில்லை.....

யாரங்கே...
வெண்புரா பொரியலே
இன்றுமெனக்கணவென உரை...!
பிளேயரும் இன்றுவருவான்.

குழப்பம்!

கவிஞர் ஏ.இக்பால்

வாசல் திறந்திருக்க
ஹசல் ஆடியவன்
உட்புகுந்தான்!

நாசம் புதுமனிதன்
வேசம் புனைந்துடனே
வெளி வந்தான்!

ஏதும் அறியாத
நாசியற்ற வொரா
ஏழை எழுந்துடனே

ஆதி பகவனிஸ்கு
ஊதிலிட்லர்கள்
உலகைக் குழப்பினரா?

பேதம் ஏதுமில்லாப்
பெருமை பெறுமளவு
நீதம் எழுந்துவே!

மீதம் இருந்தவர்கள்
சேதம் விளைத்துச்
செய்தவையே குழப்பம்!

வேலாயுதம் தினகரன்
பத்தனையூர்

நாளம், ஜூலை 2003

மலையகர் கலை இலக்கியம்

தொடர்புச் செய்யக் கூடுமியவை,

செய்ய வேண்டியவை

வெளின் மதிவானம் அவர்களின் கட்டுரைக்குப் பதில்

~ சுரால்நாடன்

வெளின் மதிவானம் வளர்ந்து வரும் இளம் விமர்சகர் என்ற அபிப்பிராயம் எனக்குண்டு. கூடவே, தன்னுடைய தகுதிக்கு மீறிய விடயங்களைப்பற்றி எழுத முயன்று தன்னைப்பற்றிய ஒரு பிரமையை ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சி செய்கிறார் என்ற எண்ணமும் எழுகிறது. மலைநாட்டிலிருந்து இப்போது விமர்சனத்துறைக்கு வந்திருப்பவர்களின் எழுத்துக்களும், கருத்தரங்குகளில் காணக்கிடைக்கும் அவர்களின் பேசுச்கக்களும் அந்த எண்ணத்தையே ஏற்படுத்துகின்றன. மலையகத்தில் விமர்சனத்தில் எவரும் அக்கறை காட்டுவதில்லை என்பதால் நாம் இவர்களைப் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டி இருக்கிறது. பல்கலைக்கழகப் படிப்புப் பெற்ற எம்.வாமதேவனும், மரியதாசனும், நித்தியானந் தனும் தமது விமர்சனப் பார்வையை சமூக நலனில் அக்கறை கொண்டதாக எப்படி மாற்றிக்கொண்டார்கள் என்பதை தெளிவத்தை ஜோசப் தன்னுடைய “மலையக சிறுகதை வரலாறு” என்ற நாலில் விளக்கியிருக்கிறார்.

வெளின் மதிவானம் சேவை செய்த யதன்கைட் ஆசிரியக்கல்லூரியில் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நடந்த என்னுடைய “மலையகம் வளர்ந்த தமிழ்” நால் அறிமுக விழாவில் அவர் விமர்சகராகக் கலந்து கொண்டார். ‘அவருக்குப் பின் பேசிய இரா.சிவலிங்கம் “பல்கலைக்கழகப் படிப்பு என்பது இளமைக் களவுகள், இலட்சியத்துடிப்புக்கள் என்பவைகளால் ஆனது. ஆனால் வாழ்க்கை வேறு விதமாக இருக்கிறது. நான் பேசாத இடதுசாரிக் கருத்துக்கள் இல்லை. மலையகம் என்னை இப்போது மறுவாசிப்புக்கு இட்டுச் செல்கிறது” என்று கூறினார்.

வெளின் மதிவானம் அவர்களது “மலையக கலை இலக்கியம் தொடர்பில் செய்யக் கூடியவை, செய்ய வேண்டியவை” என்ற தலைப்பிலான கட்டுரையை வாசித்தபோது - இந்தக் கட்டுரையில் பெயர் குறித்து எழுதப்பட்டிருப்பவன் நான் ஒருவனே ஆதலின், இந்தச் ‘சீண்டல்’ பதில் தரப்படாது விடப்படக்கூடிய விசயமல்ல என்ற முடிவுக்கு வந்தேன். சுருக்கமாய் கூறுவதே தனது சிறு கட்டுரையின் நோக்கமாகும் என்று கூறிவிட்டு - -கட்டுரைத்தலைப்படுக்குப் பொறுத்தாத பல விசயங்களை எழுதித் தன்னுடைய “இலவச அறிவுரையை” இட்டு ஏழு பக்கங்களில் நிரப்பி இருக்கிறார்.

1. “மலையக இலக்கியம் குறித்து நோக்குவதற்கு முன்னர், அதன் அடித்தளமாகவுள்ள மலையக சமுதாய அமைப்புப் பற்றிய தெளிவுணர்வு

அவசியமானதொன்றாகிறது” என்கிறார். யாரில்லை என்றது? கடந்த எழுபதாண்டுகள் மலையக இலக்கியம் படைத்தவர்கள் இத்தெளிவுணர்வு அற்றவர்களா?

2. “மலையக சமூகவமைப்பானது ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களை பெரும்பான்மையாகக் கொண்டதோர் சமூக அமைப்பாக விளங்குகிறது” என்கிறார். இலட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்களைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்டது மலையக சமூக அமைப்பு என்றிருக்க வேண்டும்.

3. “மலையக மக்கள் தொடர்பிலான மக்கள் இயக்கமொன்றினைக் கட்டியெழுப்ப முனைவது இலக்கியத்தின் முக்கிய கடமைகளில் ஒன்றாக விளங்குகிறது” - எழுத்தாளனிடம் முக்கிய கடமையாக அரசியற் செயற்பாடுகளை எதிர்பாட்டுப்பது பொருந்தாது.

4. கட்டுரையில் ஓரிடத்தில் “எனது ‘ஸழத்துத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் மலையக இலக்கியம்’ என்ற கட்டுரையில் விரிவாக விளக்கியுள்ளேன்” என்கிறார். இன்னோரைட்த்தில் “இந்நாலாசிரியரின் ‘ஸழத்து தமிழ் இலக்கியப்பரப்பில் மலையகம் 2000’ விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது என்கிறார். உண்மை என்ன? 2000ம் ஆண்டில் இப்படி ஒரு நாலை இவர் எழுதியுள்ளாரா? இல்லை என்றால் யான் உரை இடம்பெற்ற சஞ்சிகையின் பெயரையாவது குறித்திருக்க வேண்டாமா? வாய்தாம் சஞ்சிகையில் இவரெழுதிய கட்டுரையைத்தான் குறிக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். அக்கட்டுரையை இவரெப்படி விரிவான விளக்கம் தரும் யான்குரையாகக் கருதுகிறார்? நானைந்த வரையில் இவருடைய நூல் எதுவும் வரவில்லை.

5. மண்ணைச் சார்ந்த - மண்ணைச் சாராத எழுத்தாளர்கள் என்ற பாகுபாடுகள் வெளின் மதிவானம் போன்றவர்களால்தான் அதிகம் தூக்கிப் பிடிக்கப்படுகின்றன. இலக்கிய தரம் மிகுந்த ஒரு படைப்பு வெற்றி அடையும்போது இந்த வேறுபாடுகள் அந்தமற்றவைகளாகின்றன. மண்ணைச் சார்ந்த எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்கள் அதிகமாக வெளிவரத் தொடங்குகிற ஒரு நேரத்தில் இந்த வேறுபாடுகள் தானாகவே மறைந்து போவதுண்டு. ஆழமாக நோக்கினால் மலைப்பொறி 1964, ஞானம் 2000, என்ற இதழ்களின் வெற்றி தோல்விகளை (இரண்டுக்கும் யாழ்பாணத்தவர்களான இரா.பாலா, தி.ஞானசேகரன் தாம் ஆசிரியர்கள்) பார்க்கலாம். மலையகத்தில் இலக்கிய எழுச்சி மிகுந்த காலமான அறுபதுகளில் அமர் என்னடேசன் சிறப்பாசிரியராக மலைமுரகவுக்கும் 1964, அமர் இரா.சிவலிங்கம் மலைப்பொறிக்கும் விளங்கினர். முழுக்கழுகுக் கமலையகத்தை மையமாக்கிய படைப்புகளையே இரண்டு இதழ்களும் தந்தன. முப்பத்தெட்டு ஆண்டுகளுக்குப்பின்னர் ‘ஞானம்’ என்றொரு இலக்கிய இதழ்தானே மலையகத்திலிருந்து வருகிறது? மண்சாராத என்ற வேறுபாடுகளை முன்னெடுப்பதில் என்ன பயனிருக்க முடியும்?

6. “மலையக மக்களின் நல்வாழ்வுக்கான பதாகையை உயர்த்திப் பிடிக்கின்ற போது” என்றாரம்பித்து, இவர் தந்திருக்கும் “இலவச அறிவுரைகள்” ஞானம் 35 இதழின் 42 ஆம் பக்கத்தில் பெரும் பகுதியை நிரப்பி உள்ளது. இதில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்பது சுத்தியாக எனக்கு விளங்கவில்லை.

7. “மலையக இலக்கியத்தினைப் பாதித்திருக்கின்ற மற்றொரு முக்கிய விடயம் பதிப்பு முயற்சியாகும் என்றெழுதுகிறார். இதற்குத்த வரி மலையக எழுத்தாளர்கள் அனைவரும் அறிந்தது. அதற்குத்த வரியும் அப்படியே.

அடுத்த 35 வரிகளில் காணப்படும் யோசனைகள் நாம் ஒருபோதும் செயற்றுத்துப் போவதில்லை.

சமீபத்தில் மலையகத்தில் நடந்த வெளியீட்டு விழாக்களில் ராசாத் தோட்டத்தில் மார்ச் 2003 இல் நடந்த 'விழுதுகள்' குறிப்பிட்டு கூறுத்தக்கவிதத்தில் அமைந்திருந்தது. லெனின் மதிவானம் கூறியிருக்கும் குறைகள் எதுவும் அந்த வெளியீட்டில் இல்லை. அட்டனில் சிறப்பாகக் கல்விப்பணி ஆற்றிவரும் லோயல் கல்வியகத்தின் 'சங்கத்தமிழ் மன்றம்' நடாத்திய விழா அது.

பதிப்புத்துறை பற்றிப் பேசும்போது சிறந்த நூல்களை வெளியிடும் நந்தலாலா பதிப்பகத்தைக் குறித்து எழுதுகிறார். ஏப்ரல் 1995 இல் மலையக் கிறுக்கதைகள் என்ற தமிழ் நூலை மாத்திரமே இது வெளியிட்டது. தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை என்ற தேசம் தழுவிய வெளியீட்டகம் இதுவரை 4 மலையக நூல்களையே வெளியிட்டுள்ளது. மலையக வெளியீட்டகம் இதுவரை 22 புத்தகங்களை வெளியிட்டுள்ளது. இதில் இரண்டுக்கு சாகித்திய விருதுகள் கிடைத்தன. சாரல் வெளியீட்டகம் 9 நூல்களை வெளியிட்டுள்ளது. இதில் மூன்றுக்கு மாகாண சாகித்திய விருதுகள் கிடைத்தன. ஞானம் பதிப்பகம் 7 நூல்களை வெளியிட்டுள்ளது. இதில் ஒரு நூல் தேசிய சாகித்திய விருதினையும் மத்தியமாகாண சாகித்திய விருதினையும் பெற்றது. இன்னொரு நூல் இந்து கலாசார அமைச்சின் தேசிய மட்டத்திலான விருதினைப் பெற்றது. மற்றொரு நூல் மத்தியமாகாண சாகித்திய பரிசீனைப் பெற்றுள்ளது. இந்த முயற்சிகள் கட்டுரையாசிரியரான லெனின் மதிவானத்தால் பாராட்டத்தக்கவாகக் கருத முடியவில்லையா?

இன்றைய காலக்கட்டத்தில் நூறு பக்கத்தில் ஒரு நூலை அச்சகத்திலிருந்து வெளியே கொண்டு வருவதற்கு ரூபா ஐம்பதாயிரம் தேவைப்படுகின்றது. வெளியீட்டு விழா விமர்சனம் என்றால் முன்னே வருபவர்கள் விற்பனையில் உதவுவதில்லை. விற்பனைக்கு புத்தகங்களை அன்றிக் கொண்டு போகும் நண்பர்கள் பணம் கொடுக்கும் கைங்கரியத்தில் உண்மையாக நடந்து கொள்வதில்லை.

இந்தக் கசப்பான அருங்பங்கள் நூல் வெளியிடுபவர்களை யோசிக்க வைக்கிறது. சொந்த அச்சகம் இல்லாத பதிப்புத்துறையில் ஈடுபோடுவர்களின் நிலைதான் பரிதாபகரமானது. இந்த நிலையிலும் தொடர்ந்து மலையகத்தில் செயற்படுவர்களை நாம் ஆதிரிக்க வேண்டும், அல்லது ஆரம்பத்திலேயே தரம் பற்றி வலியுறுத்துவதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

மலையக வாய்மொழி இலக்கியம் - ஓர் விமர்சனக் குறிப்பு என்ற அடைமொழியுடன் லெனின் மதிவானம் சரித்திக் கூடில் ஒரு கட்டுரை எழுதியிருந்தார். அதே கட்டுரை பின்னர் யதன்சைட் கல்விக்கழக வெளியீடான கலையூர்வியில் மறுபிரசரம் பெற்றிருந்தது (1997). இக்கட்டுரைகள் வெளியான தகவல்களைப் பின்நாட்களில்தான் நான் அறிந்து கொண்டேன். ஒரு கட்டுரையை பத்திரிகையில் எழுதி பிரசித்தப்பிற்கு அதே கட்டுரையை கல்லூரிமட்டத்திலான மஸில் எழுதுவது தன்னைப்பற்றிய ஒரு பிரமையை ஏற்படுத்துவது அல்லால் வேறொன்ன காரணமிருக்க முடியும்?

அக்கட்டுரையில் 'தொகுப்பில் சேகரிக்கப்படாத இன்று மலையக மக்களிடையே காணப்பட்ட சில பாடல்களை அண்மையில் ஸ்ரீபாத கல்வியற் கல்லூரி மாணவர்கள் (விவிவராயாளர் வ.செல்வராஜாவின் வழிகாட்டலு) னும், மேற்பார்வையின் கீழும்) சேகரித்துள்ளனர் என்று கூறியுள்ளார். "இதைச் சரியான ஆய்வுப்பார்வையில் தொகுத்து வெளியிடுதல் இத்துறையில் குறிப்பிடத்தக்க

பங்களிப்பாக அமையும்" என்று "இலவச அறிவுரை" கூறுவதற்கும் மறக்கவில்லை எத்தனை அபத்தம்?

1. ஸ்ரீபாத கல்வியல் மாணவர்கள் சேகரித்த பாடல்கள் உண்மையில் நாட்டுப்பாடல்கள் தானா? என்பதை அறியும் பொறுப்பு என்னிடமே தரப்பட்டது என்பதை லெனின் மதிவானம் அறிந்திருக்க நியாயமில்லை.

2. ஆய்வுப்பார்வையில் அதைத்தொகுத்து வெளியிடுவதற்கு அதில் ஒன்றுமில்லை. சேகரிக்கப்பட்ட நாறுபாடல்களில் 3 மாத்திரமே நாட்டுப்பாடல்கள்.

3. சாரல் பதிப்பகத்தின் மூலம் நூல்கள் வெளியிட ஆரம்பித்தவுடன் அதை அவரிடமே கொடுத்து விட்டேன்.

4. வாய்மொழி இலக்கியம் நூல் பற்றிய கட்டுரை என்றாலும் பல இடங்களில் என்னைக் கட்டுரை ஆசிரியர் என்றே குறித்துள்ளார்.

ஒரு நூல் தானும் எழுதாத லெனின் மதிவானம் நூலாசிரியர், பத்து நூல்களை அச்சில் கொண்டு வந்த நான் கட்டுரையாசிரியர். இதைப் பார்வைக் குரோதம் எனலாமா? என்னுடைய வாய்மொழி இலக்கியம் கட்டுரைகள் அடங்கிய ஏட்டுப்பிரதி அரசாங்க அச்சகக் கூட்டுத்தாபன மதிப்பீட்டுச்சபையால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருந்தது என்பதையும் இங்கே குறித்தல் நலம். ஆனால் கட்டுரையாசிரியர் அனுபவச் செழுமையற்ற அரைவேக்காட்டுத்தனம், தேசிய உணர்வு பற்றி சிந்திக்கத்தவறிவிட்டமை, நூனிப்புல் மேயந்தன்மை, கதாப்பிரசங்கம், ஆய்வு நூல் அல்ல என்று பல சொற்களால் என்னை அர்சித்திருக்கிறார். ஆனால் லயம் ஏட்டிலும் கலையருவி இதழிலும் என் வாய் மொழி இலக்கியம் நூல் பரவலாக எடுத்தாளப்பட்டிருப்பதை நான்றிவேன்.

மறைந்த சி.வி.வேலுப்பிள்ளையின் நூலென்றை சமீபத்தில் அச்சிடுவித தேன். இந்த நாவலைத்தேடி எடுத்து கணினியில் பதிக்க ரூபா இருபதினாயிரம் செலவாயிற்று. அச்சில் கொண்டு வருவதற்கு மேலும் ஒரு லட்சம் செலவாயிற்று. என்றாலும் பதிப்பக முயற்சிகளைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்கிறேன். இந்த நிலையில், ஆய்வு எழுத்துக்கள் இல்லை, அவை வெறும் தகவல்கள் என்று கூறுவதன் மூலமோ, முதலாளித்தவ பண்புகள் இழையோடுகிற ஆய்வுகள் என்று கூறுவதன் மூலமோ என்னை ஓரங்கட்ட நினைப்பது எந்த விதத்தில் நியாயமானது?

என்னுடைய பணம் நான்கு லட்சத்தை முதலிட்டு இதுவரையிலும் ஒன்பது புத்தகங்கள் வெளியிட்டுள்ளன. விருட்சப்பதியக்கள், ஒரு நாடும் முன்று நண்பர் களும், மனுவழியம், வேறுந்த மரங்கள், வாழ்வற்ற வாழ்வு, மலையக தளங்கள் ஆகிய நூல்களை விருப்பனம் செய்வவேண்டும் விற்பனைக்கென்றும் வாங்கிச் சென்றவர் பலர். யதன்சைட் ஆசிரியர் கலாசாலையிலும், ஸ்ரீ பாதக் கல்வியற் கல்லூரியிலும், ராகலை, தலவாக்கொல்லை, கொட்டகலை, அக்கர பத்தனையில் இயங்குகிற கலை இலக்கிய வட்டங்களைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் பலர் இப்படி உள்ளனர். நூல்களை விற்பதாகக் கூறி வாங்கிச்சென்றவர்கள் வாங்கிச் சென்றதோடு சரி. இனி அடுத்த நூல் வெளியிட்டு விழாவில்தான் அவர்களைப் பார்க்கமுடியும்?

நிதிமிகுந்தவர் பொற்குவை தாரீ!

நிதிமுறைந்தவர் காக்கள் தாரீ!

அதுவைற்றவர் வாய்ச்சொல் அருளர்! என்றார் பாரதி. மலையகத்தில் இலக்கியம் வளர்வதற்கு சம்பந்தப்பட்வர்கள் சொல்லிலும் செயலிலும் ஒன்று போவிருந்தால் போதும்.

வாசகம் போகிறார்

அன்புள்ள ‘ஞானம்’ ஆசிரியருக்கு,

‘பாக்கு’ கவிதை அற்புதம். மெளனகுரு கவிதையும் எழுதுவது இப்போதுதான் எனக்குத் தெரியும். ஞானத்தின் ஆணிவேர் அதன் நேர்காணல்கள்தான். தொடரும் தங்கள் முயற்சிக்கு வாழ்த்துக்கள்

மார்ச் ‘ஞானம்’ இதழில் கலாநிதி துரை.மணோகரனின் இளைய ராஜா குறித்த கட்டுரை, அவரைப் பற்றிய மேலும் சில சிந்தனைகளைப் பகிர்ந்துகொள்ள அழைக்கிறது.

இளையராஜாவின் திரையுலகப் பிரவேசத்தை வெறும் கலைப்பிரவேச மாகவோ, சினிமாப் பிரவேசமாகவோ கொள்ளலாகாது. அவரது வருகைக்கு முன்னால் “ரூப்புத்தரா மஸ்தானா” என வட நாட்டு ஹிந்திப் பாடல்சினிடம் சோரம் போயிருந்த தமிழ் இரசிகர்களை தமிழ்த் திரைப்பாடல்களின்பால் திரும்பிப்பார்க்க வைத்த பெருமை இந்தப் பண்ணைப்புரத்து இராசையாவையே சாரும்.

அறுபதுகளின் நடுப்பகுதியில் ஹிந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் மிகத் தீவிரமாக வலுப்பெற்ற காலம். அதன் விளைவாக ஹிந்தி திரைப்படங்களின் ஆதிக்கம் தமிழகத்தில் குறைந்திருந்ததாலம். ஹிந்தித் திரைப்படப்பாடல்களின் செல்வாக்கை எழுபதுகளின் நடுப்பகுதிவரை யாராலும் குறைக்க முடியவில்லை.

இந்தக் காலகட்டத்தில் திரையுலகிற்குள் நுழைந்த இளையராஜா “கொடி பிடிக்காமல், கோஷம் போடாமல், ஊர்வலம் போகாமல், உண்ணாவிரதம் இருக்காமல் இந்திப் படப்பாடல்களை - இருந்த இத்திலிருந்து எழுந்துபோக வைத்தவர்.

“அரசியல் இயக்கங்களும், ஆட்சி அதிகாரங்களும் சாதிக்க முடியாததைக்கூட ஒரு கலைஞர் சாதித்துக்காட்டமுடியும் என்பதற்குப் பண்ணைப் புரத்துக் குயில் பதவுரை எழுதிவிட்டது” என மு.மேத்தா ‘பக்கம் பார்த்துப் பேசுகிறேன்’ என்ற நூலில் குறிப்புகிறார். (பக்கம் 54).

திரைப்பாடல்களில் பல அற்புதமான பரிசோதனை முயற்சிகளை மேற்கொண்டவர் இளையராஜா. காலதி ஒசையையே பின்னணி இசையாகக் கொண்டு உருவாக்கிய “பருவமே புதிய பாடல் பாடு...” (நெஞ்சத்தைக் கிள்ளாதே), ரயில் சுத்தத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்ட “வெண்மைச் சங்கு பூத்தாச்சி....” (கிழக்கே போகும் ரயில்), வெற்றிலை இடிக்கும் சுத்தம் - ‘சின்னங் சிறு வயதில்....’ (மீண்டும் கோகிலா), அரிசி இடிக்கும் சுத்தம் - ‘அரிசி குத்தும் அக்கா மகளே....’ (மண்வாசனை) போன்ற பாடல்களை இவரது புதுமையான முயற்சிக்கு உதாரணமாக கொள்ளலாம்.

மேலும் ‘ராக்கம்மா கையைத் தட்டு’ (தளபதி) போன்ற டப்பாங்களுக்குப் பாடல்களுக்குள் தேவாரத்தைப் புகுத்தி மரபுகளை உடைத்து மந்திரங்களை

நிகழ்த்திய விந்தைக்காரர் எனவும் இந்த இராசையாவை நோக்கலாம்.

‘அன்னக்கிளியின் மூலம் அறிமுகமான இளையராஜாவை “இது தவில் செட்டு; ரொம்ப நாளைக்கு ஓடாது” என எள்ளிநைகையாடியவர் பலர் ஒடுக்கப்பட்ட போதும் பாறையிலே இசைச்சோலையாய் தழைத்து ஒடுக்கப்படும் மக்களின் இசைக்கருவிகளான பறை, உடுக்கு போன்றவற்றிற்கு திரையுலகில் ஒரு அங்கீராத்தையும் அந்தஸ்தையும் வாங்கித் தந்தவர் இந்த இராசையாதான்.

அன்னாசாலையில் ‘கட்ட-அவு’ வைக்கும் அளவிற்கு, திரையில் இளையராஜா என்ற பெயர் தோன்றியவுடன் கைதட்டி ஆரவாரிக்கும் அளவிற்கு, ஒரு இசையமைப்பாளனுக்கு நட்சத்திர் அந்தஸ்தை வாங்கித் தந்த பெருமை இவரையே சாரும்.

இளையராஜாவின் இசை ஆனுமையைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டுமானால் திரைப்பாடல்கள் மட்டும் போதாது. வார்த்தைகளே இல்லாத அவரது ‘Nothing but wind’, ‘How to name it?’ என்ற இசை நாடாக்களைக் கேட்கும்போது தான் அன்னக்கிளிக்கு முளைக்கவிருந்த சிம்பொனி சிறைக அப்போதே உணர் முடிகிறது.

லண்டனுக்கு சென்று முதல் ஆசியனாய் ‘சிம்பொனி’ அமைத்துவிட்டு தாயகம் திரும்பிய இளையராஜாவைப் பார்த்து திரு சிவாஜி கணேசன் “நம்மை ஆட்டுவித்தவர்களை ஆட்டுவித்தவன்” என்று கூறியது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆனால் சாதியம், இனவாதம், பிரதேசவாதம் என்ற சமூகக் கொடுமைகள் தலைதூக்கம் இந்தியாவில், மத்திய அரசு சரியாக இதைக்கண்டு கொள்ளவில்லை என்பதும் உண்மை. இன்று கிராமங்கள் தோறும் கைத்தொழில் பேட்டைகளாக மாறிவரும் காலத்தில், இன்னும் 50 வருடங்களுக்குப் பின்பு, ஒரு குயில் சுத்தத்தை, அருவியின் ஒசையை, இலைகளின் அசைவை, ஆற்றின் சலசலப்பை எதிர்காலத் தலைமுறையினர் இளையராஜாவிலிருந்துதான் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

“கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவிபாடும்” என்பதைப்போல் ‘இளையராஜா வீட்டுத் தும்புத்தடியும் இசையமைக்கும்’ என அவரது மூன்று வாரிக்களும் திரையுலகில் பிரவேசித்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது.

பாரதி படத்தின் மூலம் சிறந்த பாடகிக்கான தேசிய விருது பெற்ற பாவநாரினி, ரேவதியின் படம் ஒன்றிற்கு இசையமைப்பது புலிக்குப் பிறந்தது பூண்யாகாது என்பது மெய்ப்பிக்கின்றது.

இளையராஜா நன்று 25வருட கால திரையுலக வாழ்க்கையில் செய்த சாதனைகள் பல. ஆனால் அவர் தனது இசை ஆனுமையின் பல்வேறு பரிமாணங்களை சினிமாவோடு நிறுத்திவிடக்கூடாது. இன்னும் ‘கட்டடூறும்பு என்னைக் கடிக்குது’ என்பதையெல்லாம் தூக்கி ஏற்றுதுவிட்டு, சாதியம், குழுவாதம், இனவாதம், மதவாதம், அடிப்படைவாதம் போன்ற அனைத்து வாதங்களுக்கும் எதிராக, வறுமைக்கோட்டுக்கு கீழ் வாழும் மக்களின் சார்பாக “எடு அந்தப் பறையை” என எடுத்து சினிமாவிற்கு அப்பால் நின்று ஒரு வேள்வியை நிகழ்த்தும் போதுதான் அவர் தனது இசைப்பணியை பூரணமாக செய்து முடிக்கிறார் - He has played his Role என நாம் பெருமைப்படலாம்.

- பெனி யே.ச., லேவல்ல.

ஏப்ரல் இதழ் விடைத்தது. மேஜர் சுந்தரராஜன், மேஜராக நடித்த மேஜர் சந்திரகாந் படம் பெரும் வரவேற்றப் பெற்றது. இதைப் பொறுக்கமுடியாமல் சிவாஜி கணைசன் தனது ஆட்களைக்கொண்டு 'உயர்ந்த மனிதன்' என்ற படத்தில் தான் மேஜர் பாத்திரமேற்று சுந்தரராஜனை கார்ச் சார்நியாக வேடம் கொடுத்து மட்டம் தட்டினார்.

சி.குமாரவிங்கம், நல்லூர்.

தங்களின் 36வது இதழ் கண்டு மகிழ்ந்தேன். ஞானம் ஒவ்வொரு படைப்புகளும் உயர்ந்து காணப்படுகின்றன. பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பியின் நேர்காணல் இளம் இலக்கிய கர்த்தாக்களுக்கு மட்டுமல்லாது முத்த இலக்கிய கர்த்தாக்களுக்கும் அசைக்கமுடியாத அத்திவாரமாக அமைந்துள்ளது.

"உங்கள் வளர்ச்சியில் முக்கியமானவர்கள் யார் என்ற விளாவிற்கு, என்னுடைய கருத்துக்களை எதிர்ப்பவர்கள்" என்ற வரி என்னை மிகவும் விந்திக்க வைத்துவிட்டது.

ஞானத்தின் வளர்ச்சி எல்லா வகையிலும் உயர்ந்து காணப்படுகிறது. முத்த இலக்கிய கர்த்தா நந்தி அவர்கள் கூறியதுபோல கடைசிக் கவரில் விளம்பரங்களைச் சேர்த்தால் அது தப்பில்லைத் தான்; ஞானம் நிலைத்து நிற்கும்.

அடுத்து அடியேனின் சின்ன விண்ணப்பம்; ஓவியம் சார்ந்தது. நம்நாட்டு ஓவியர்களின் ஓவியங்களை நடுப்பக்கந்திலோ அல்லது அட்டைகளிலோ வெளியிட்டால் என்போன்ற ஓவியர்களுக்குத் தங்கள் 'ஞானம்' தெளிவையும், புதிய பரிணாமத்தையும் தரும் என்பதில் ஜூயிலில்லை.

ஓவியர் நா.ஆணந்தன், யாழ்ப்பாணம்.

'ஞானம்' மிகமிகத் தரமாக உள்ளது. தொடர்ந்து வரவேண்டும் என்பதே என் அவா. இலக்கிய ஆர்வம் உள்ளவர்களே நிதி விடயத்தில் (சந்தா) சிரத்தையில்லாமல் இருப்பது பெரிதும் கவலையளிப்பதாகவே உள்ளது.

வி.என்.சந்திரகாந்தி, திருகோணமலை.

விடாழியற்சியோடும், ஆர்வத்தோடும் ஞானம் இதழைத் தொடர்ச்சியாக வெளியிட்டு வருகின்றமைக்கு எனது பாராட்டுக்கள். தமிழூப் புதுமையோடு வளர்க்க ஞானமும் நற்பனி புரிவதாக!

இ.ஆ.தமிழோவியன், பதுளை.

எனது கவிதைகளைத் தாங்கள் பிரசுரித்த நாளிலிருந்து எனது எழுத்து முயற்சியில் ஒரு உந்தல் நெரிவதை உணர்கிறேன். நண்பர்கள், பெரியவர்கள் பார்த்துவிட்டு பாராட்டுவதும் விமர்சிப்பதும் எனது எழுத்து முயற்சியை மேலும் தட்டிக்கொடுத்து கவிதை வீராயப் பிறக்கிறது. அனைத்து நன்றிகளும் உங்களுக்கே உரியவை. என்றும் உங்கள் அன்பும் ஆசியும் வேண்டி நிறைக்கிறேன்.

செல்.சுதாசன், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

அன்பார்ந்த வாசகர்களே!

ஞானம் சஞ்சிகையைத் தொடர்ந்து பெற விரும்புவோர் சந்தாதாரர்களாகச் சேர்ந்து கொள்ளும்படி வேண்டுகின்றோம். - ஆசிரியர்

'ஞானம்' சஞ்சிகை கிடைக்கும் இடங்கள்:

கொழும்பு:-

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை - 340, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு- 11. பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை - 309A 2/3, காலி வீதி, வெள்ளவத்தை. யாழ்ப்பாணம்:-

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை - ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம். திரு பஞ்சலிங்கம் - உதயன் புத்தகசாலை, பருத்தித்துறை. ப.நோ.ஶ. சங்கம், கரவெட்டி - நெல்லியாடு.

திருகோணமலை:-

திரு. சித்தி அமரசிங்கம் - 21 ஓளவையார் வீதி, திருகோணமலை. திரு. வி.என்.சந்திரகாந்தி - 572/A, ஏகாம்பரம் வீதி, திருகோணமலை

மட்டக்களப்பு:-

சக்தி புத்தக நிலையம், 58, திருகோணமலை வீதி, மட்டக்களப்பு. எஸ். தர்மகுலசிங்கம், சுவைத்திரள் - 481, பார் வீதி, மட்டக்களப்பு.

கிளிநோச்சி:-

கே. சின்னத்தம்பி - அறிவு அழுது புத்தக நிலையம், கிளிநோச்சி.

வவுனியா:-

ந.பார்த்தீபன், தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி, வவுனியா.

கண்டி:-

லங்கா சென்றல் புத்தகசாலை - 81 கொழும்பு வீதி, கண்டி.

கொட்டக்கலை:-

சாரால் என்டர்பிரைஸ் - 7, ஷோப்பிங் கொம்பிள்ளைகள், கொட்டக்கலை.

புத்தளம்:-

சாஹித்திய புத்தகநிலையம், இல 4, குருணாகல் வீதி, புத்தளம்.

பண்டாரவளை:-

மெடிக்கல் கெல்த கிளினிக், இல 1, டயரபா சந்தி, மிராஹாவத்தை.(PO)

பதுளை:-

மகிழ்த புத்தக நிலையம், இல 51-52, பஸார் தெரு, பதுளை.

கருப்பை

பேச்கவார்த்தை மேசையீயாரு
 கருப்பையாய்த் திகழவேண்டும்.
 கலவி முடிந்து, கருத்தரித்து..., கலங்கவமாய்
 வளர்ந்து இழையமாகி,
 மலர்ந்து உறுப்புகளாய்
 முழுமையடைந்து, முச்ச இதயத் துடிப்போடு
 வெளியேறும்வரை.... காக்கக்
 கருப்பை உதவி செய்யும்!

பேச்சுத்தொடங்கி பிசுகாமல் வளர்ந்துசென்று
 பேச்சின் முடிவு....
 உயிர்ப்புள்ள பிள்ளையான்றை
 ஈன்றிருடுத்தல் போல எல்லோருக்கும் இனிக்கும்
 தேன் விழிவைத் தந்து சிரிக்கவேண்டும்.
 எங்களது

பேச்கவார்த்தை மேசையீயாரு
 கருப்பை ‘போல்’ இருக்கவனினும்....
 அதுவோர் இறந்த குறைமாதக் குழந்தைகளை;
 இதயத் துடிப்பிலாயல்
 சிலநேரம் பொழுமைகளை
 மட்டும் உருவாக்கும் ‘மலடாச்சே’!
 இனியெனினும்
 பேச்கவார்த்தை மேசை.... முழுக்
 கருப்பையாய் மாறவேண்டும்!

T.GNANASEKARAN
 19/7
 Peradeniya Road,
 Kandy,
 Sri Lanka.

த. விஜயச்சீலன் - நல்லவர்